

LEGISLAȚIE ROMÂNIA

Legea nr. 0/1937

LEGE

În vigoare

EMITENT

Parlamentul României

PUBLICARE

Monitorul Oficial nr. 67 din 22 martie 1937

ULTIMA VERIFICARE

27 mai 2026, 15:31

SURSA OFICIALĂ

<https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/23>

Document generat informativ din surse publice oficiale. Nu înlocuiește Portalul Legislativ - legislatie.just.ro.

Cuprins

1. Articolul 1
2. Articolul 2
3. Articolul 3
4. Articolul 4
5. Articolul 5
6. Articolul 6
7. Articolul 7
8. Articolul 8
9. Articolul 9
10. Articolul 10
11. Articolul 11
12. Articolul 12
13. Articolul 13
14. Articolul 14
15. Articolul 15
16. Articolul 16
17. Articolul 17
18. Articolul 18
19. Articolul 19
20. Articolul 20
21. Articolul 21
22. Articolul 22
23. Articolul 23
24. Articolul 24
25. Articolul 25
26. Articolul 26
27. Articolul 27
28. Articolul 28
29. Articolul 29
30. Articolul 30
31. Articolul 31
32. Articolul 32
33. Articolul 33
34. Articolul 34
35. Articolul 35
36. Articolul 36

37. Articolul 37
38. Articolul 38
39. Articolul 39
40. Articolul 40
41. Articolul 41
42. Articolul 42
43. Articolul 43
44. Articolul 44
45. Articolul 45
46. Articolul 46
47. Articolul 47
48. Articolul 48
49. Articolul 49
50. Articolul 50
51. Articolul 51
52. Articolul 52
53. Articolul 53
54. Articolul 54
55. Articolul 55
56. Articolul 56
57. Articolul 57
58. Articolul 58
59. Articolul 59
60. Articolul 60
61. Articolul 61
62. Articolul 62
63. Articolul 63
64. Articolul 64
65. Articolul 65
66. Articolul 66
67. Articolul 67
68. Articolul 68
69. Articolul 69
70. Articolul 70
71. Articolul 71
72. Articolul 72
73. Articolul 73
74. Articolul 74

75. Articolul 75
76. Articolul 76
77. Articolul 77
78. Articolul 78
79. Articolul 79
80. Articolul 80
81. Articolul 81
82. Articolul 82
83. Articolul 83
84. Articolul 84
85. Articolul 85
86. Articolul 86
87. Articolul 87
88. Articolul 88
89. Articolul 89
90. Articolul 90
91. Articolul 91
92. Articolul 92
93. Articolul 93
94. Articolul 94
95. Articolul 95
96. Articolul 96
97. Articolul 97
98. Articolul 98
99. Articolul 99
100. Articolul 100
101. Articolul 101
102. Articolul 102
103. Articolul 103
104. Articolul 104
105. Articolul 105
106. Articolul 106
107. Articolul 107
108. Articolul 108
109. Articolul 109
110. Articolul 110
111. Articolul 111
112. Articolul 112

113. Articolul 113
114. Articolul 114
115. Articolul 115
116. Articolul 116
117. Articolul 117
118. Articolul 118
119. Articolul 119
120. Articolul 120
121. Articolul 121
122. Articolul 122
123. Articolul 123
124. Articolul 124
125. Articolul 125
126. Articolul 126
127. Articolul 127
128. Articolul 128
129. Articolul 129
130. Articolul 130
131. Articolul 131
132. Articolul 132
133. Articolul 133
134. Articolul 134
135. Articolul 135
136. Articolul 136
137. Articolul 137
138. Articolul 138
139. Articolul 139
140. Articolul 140
141. Articolul 141
142. Articolul 143
143. Articolul 144
144. Articolul 145
145. Articolul 146
146. Articolul 147
147. Articolul 148
148. Articolul 149
149. Articolul 150
150. Articolul 151

151. Articolul 152
152. Articolul 153
153. Articolul 154
154. Articolul 155
155. Articolul 156
156. Articolul 157
157. Articolul 158
158. Articolul 159
159. Articolul 160
160. Articolul 161
161. Articolul 162
162. Articolul 163
163. Articolul 164
164. Articolul 165
165. Articolul 166
166. Articolul 167
167. Articolul 168
168. Articolul 169
169. Articolul 170
170. Articolul 171
171. Articolul 172
172. Articolul 173
173. Articolul 174
174. Articolul 175
175. Articolul 176
176. Articolul 177
177. Articolul 178
178. Articolul 179
179. Articolul 180
180. Articolul 181
181. Articolul 182
182. Articolul 183
183. Articolul 184
184. Articolul 185
185. Articolul 186
186. Articolul 187
187. Articolul 188
188. Articolul 189

- 189. Articolul 190
- 190. Articolul 191
- 191. Articolul 192
- 192. Articolul 193
- 193. Articolul 194
- 194. Articolul 195
- 195. Articolul 196
- 196. Articolul 197
- 197. Articolul 198
- 198. Articolul 199
- 199. Articolul 200
- 200. Articolul 201

Articole

Articolul 1

Transmiterea și ipotecarea proprietății agricole rurale, provenită dela Stat și prin Stat, se vor face potrivit dispozițiilor legii de față, înțelegându-se prin aceasta proprietate:

- a)** Pământul dobândit prin legea rurală din 1864;
- b)** Pământul vândut de Stat - în loturi mici pînă la 10 ha în Dobrogea și pînă la 5 ha în restul țării - în virtutea legii din 7 Aprilie 1889 pentru înstrăinarea bunurilor Statului, cu modificările ei ulterioare, inclusiv cele aduse prin legea din 3 Mai 1916; a legii din 3 Aprilie 1882 pentru regularea proprietății imobiliare în Dobrogea, cu modificările ei ulterioare, inclusiv cele aduse prin legea publicată în Monitorul Oficial **nr)** 9 din 10 Aprilie 1910; și a legii din 18 Martie 1912 pentru trecerea în proprietatea Statului a bunurilor de mana moarta;
- c)** Pământul dobândit prin legea din 2 Aprilie 1903, pentru acordarea de pamanturi luptătorilor din războiul dela 1877-78;
- d)** Pământul dobândit prin legea din 9 Ianuarie 1888, pentru improprietarirea în Dobrogea a subofițerilor cu 12 ani neinterupti în serviciu și prin legile din 5 Martie 1906 și 21 Aprilie 1913, pentru reangajarea gradelor inferioare în armata;
- e)** Loturile în întindere de pînă la 5 ha, dobândite prin cumpărare dela Casa Rurală;
- f)** Pământul dobândit pe baza legilor de reforma agrară pentru Basarabia, pentru Vechiul Regat, pentru Transilvania, Banat, Crisana și Maramures și pentru Bucovina.

Articolul 2

Proprietatea agricolă rurală arătată la art. precedent va putea vândută sau donata numai cu respectarea următoarelor dispozițiuni: 1. Vânzarea sau donatiunea să fie autorizată în prealabil de Ministerul Agriculturii și Domeniilor. 2. Cumpărătorul sau donatorul să fie cetățean român (bărbat sau femeie) și să întrunească una din următoarele condițiuni:

- a) Să fie trecut pe tabloul de improprietarire, întocmit pe baza legilor de reforma agrară și să nu-și fi pierdut acest drept;
 - b) Să fie absolvent al unei scoale de agricultura, silvicultura, ori medicina veterinară, de orice grad sau specializare;
 - c) Să fie satean cultivator de pământ, înțelegându-se prin aceasta locuitorul care are drept singură îndeletnicire agricultura și-și cultiva el însuși pământul. Fiii minori ai satenilor din această categorie sînt considerați ca îndeplinesc această condițiune. Sînt asimilați cu satenii cultivatori de pământ: preotii, învățătorii și funcționarii eclesiastici, domiciliați în comunele rurale; micii meseriași domiciliați în comunele rurale și avînd ca ocupație principală agricultura, precum și muncitorii manuali de pământ, cu domiciliul în comunele suburbane sau urbane, înțelegându-se prin muncitori manuali de pământ cel ce posedă pământ, îl muncește personal și are ca singura lui ocupație agricultura sau crescătoria de animale.
3. Dobanditorul să nu stăpânească la data cumpărării, împreună cu terenul achiziționat, mai mult de 50 de hectare pământ cultivabil de familie. Se considera cuprinși în familie, în înțelesul acestei legi, soții și copiii minori necăsătoriți. Achiziționările întrecând suprafața de 25 ha, făcute sub imperiul legii din 20 August 1929, pentru circulația pământurilor dobândite prin legile de improprietarire, se ratifica de plin drept, sub condițiunea de a nu se întrece astfel suprafața de 50 hectare prevăzută la alineatul precedent și ca dobanditorul să îndeplinească condițiunea prevăzută la punctul 2 de mai sus.
4. Să nu-și fi exercitat Statul - prin Ministerul Agriculturii și Domeniilor - dreptul său de preemțiune, în termen de 60 zile dela notificarea ce-i va fi adresată de către cel ce voește să vîndă sau să doneze.
5. Proprietatea agricolă rurală ce se vinde sau se donează să fie complet achitată la Stat sau Casa Rurală, iar vînzătorul sau donatorul ei să fi fost pus definitiv în posesiune. Acestea trebuiesc să fie dovedite prin titlul de improprietarire, sau prin certificatul percepției și al primăriei respective, ori al Casei Rurale. Autorizarea cerută la punctul 1 de mai sus va fi data de Ministerul Agriculturii și Domeniilor direct, sau prin serviciul agricol județean respectiv. Ministerul va refuza autorizația sa, cînd nu sînt îndeplinite condițiunile legii de față. Dovada îndeplinirii condițiunilor prevăzute pentru categoriile de sub punctul 2 de mai sus, se va face astfel: pentru cei dela litera a, prin certificate eliberate de primăria comunei respective sau de serviciul agricol județean; pentru cei dela litera b, prin diplome sau certificate de Stat, emanaute dela autoritățile în drept; pentru cei dela litera c, magistratul care autentifică actul sau care ordonă transcrierea în cartea funduara, va constata dacă ei îndeplinesc condițiunea cerută de legea de față, ținînd seama de certificatele eliberate de autoritățile unde ei domiciliază. Toată aceasta procedura este gratuită. Dreptul de preemțiune de care poate uza Statul, conform dispozițiunii de sub punctul 4, va fi exercitat de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, potrivit procedurii fixată prin art. 81 din regulamentul promulgat cu Inaltul Decret Regal
- nr) 3.387 din 1922, care a căpătat putere de lege pe baza legii privitoare la înstrăinarea loturilor dobândite prin improprietarire, publicată în Monitorul Oficial**

nr) 58 din 13 Martie 1925. Ministerul Agriculturii și Domeniilor nu-și va exercita dreptul de preemțiune dacă cumpărătorul sau donatarul este vecin cu proprietatea pe care voește sa o dobândească și îndeplinește condițiunile legii de fața. Transmisiunile pe cale de succesiune, pe cale de donatiune către moștenitor, precum și pe cale de inzestrare prin acte dotale - oricare ar fi regimul matrimonial - sînt permise, chiar dacă cei capatuți sau inzestrati astfel nu intră în niciuna din categoriile de sub punctul 2 de mai sus, sub condițiunea însă ca donatarul sau inzestratii să fie cetățeni români.

Articolul 3

Toate înstrăinările și constituiri de sarcini, de care se ocupa dispozițiunile acestui titlu din legea de fața sînt valabile numai dacă vor fi făcute în Vechiul Regat și Basarabia prin acte autentice. În Transilvania, Banat, Maramures și Bucovina, înstrăinările sînt valabile numai dacă vor fi intabulate în Cărțile Funduare, aceasta dispozițiune urmând a se aplică și în Vechiul Regat și Basarabia, pe măsura ce se vor executa lucrările de Cadastru Funciar și de înființarea cărții funduare prevăzute de legea respectiva promulgată prin

nr) 1.110 din 1933 și publicată în Monitorul Oficial din 20 Aprilie 1933.

Articolul 4

Orice dobîndire, fie sub forma de cumpărare, fie sub forma de donatiune, precum și orice mutațiuni efectuate în condițiunile din titlul de fața al prezentei legi, cum și orice sarcini constituite asupra proprietății agricole rurale, vor trebui:

- a)** Intabulate și notate în registrele de cărți funduare - acolo unde acestea exista - la cererea părții interesate, a Ministerului public sau a Ministerului de Agricultura și Domenii, fie direct, fie prin serviciile agricole județene, cu mențiunea ca suprafața respectiva este proprietate agricolă rurală;
- b)** Transcrise în registrul de transcriptiuni ce se tine la grefa tribunalului locului bunului de către grefierul tribunalului, făcându-se mențiunea ca suprafața respectiva este proprietate agricolă rurală. Calea de atac prevăzută de dreptul comun, în contra intabulării și notarii în cartea funduara, este deschisă nu numai părților interesate, ci și Ministerului public și Ministerului de Agricultura și Domenii. Contestația se face, pentru părțile interesate, în 15 zile libere, dela data notarii, iar pentru Ministerul public și Ministerul Agriculturii și Domeniilor în 15 zile libere, dela data comunicării. Apelul se face în 5 zile libere dela pronunțare, cînd părțile au fost de fața și dela comunicare pentru părțile lipsa; iar recursul în 5 zile libere dela pronunțarea instanței de apel. Toată procedura și judecata e gratuita și urgenta.

Articolul 5

În scopul de a întemeia, desvolta sau largi orice fel de industrii; a executa lucrări de irigație, indiguire, sau drenaj; a face pepiniere de pomi, de arbori forestieri, ori de vite sau plantatiuni de pomi roditori, ori de vita altoita; a deschide drumuri particulare, ori canale de scurgere; a construi - în jurul stațiilor de cale ferată, sau a porturilor - magazii, antrepozite, curățitorii de cereale, pivnite, ori crame de vinificație; precum și pentru a întemeia ingrasatorii rationale de vite ori crescatorii sistematice de păsări, se pot instraina prin vindere, către cetățenii români și cooperativele de producție, fără restricțiunile prevăzute la art. 2, orice proprietate agricolă rurală, pînă la cel mult 5 ha, cu condițiunea ca terenul cumpărat să fie întrebuințat exclusiv într'unul din scopurile de mai sus. Deosebit de condițiunea prevăzută la alineatul precedent, dobanditorii terenurilor destinate pentru întemeierea sau lărgirea industriilor care nu sînt agricole, trebuie să investească - pe terenul respectiv - un minimum de lei 100.000 de hectar; iar dobanditorii terenurilor destinate: pentru întemeierea sau lărgirea industriilor agricole, pentru construirea de magazii, antrepozite, curatatorii de cereale, pivnite ori crame de vinificație, sau pentru ingrasatorii rationale de vite, ori întemeierea de crescatorii sistematice de păsări, trebuie să investească pe terenul respectiv un minimum de 50.000 lei de hectar. Intabularea actului respectiv în cartea funduara sau transcrierea lui în registrul prevăzut de art. 4, precum și înscrierea în registrul de inscripțiuni sau în foaia de sarcini a cărților funduare, se va face cu mențiunea acestei obligații. Neîndeplinirea condițiilor și obligațiilor de mai sus - în termen de cinci ani dela data luării inscripțiunii - atrage după sine anularea actului de vânzare, fostul proprietar avînd dreptul sa restituie cumpărătorului prețul prevăzut în act, fără nicio despăgubire pentru lucrările lui de investiție și sa reintre apoi în posesiunea terenului respectiv. Nulitatea se poate cere de Ministerul public, de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, sau de fostul proprietar. Dobanditorii terenurilor, intrand sub prevederile acestui articol pot cere tribunalului să constate ca și-au îndeplinit obligațiunile impuse, sa ordone apoi radierea inscripției facuta pe baza alineatului 3 de mai sus și să facă mențiune pe actul de cumpărare ca imobilul a ieșit din categoria proprietății agricole rurale, prevăzută de legea de față. Tribunalul va judeca cererea de urgenta, în Camera de Consiliu, citînd și Statul prin Ministerul Agriculturii și Domeniilor, pentru ca aceasta să-și poată face obiecțiunile sale.

Articolul 6

Proprietățile agricole rurale, pînă la cel mult 10 ha, plantate - după normele ce se vor fixa prin regulamentul legii de față - cu vii sau cu pomi fructiferi; cele ocupate cu pepiniere de pomi sau de vite; cele împădurite; cele folosite permanent cu grădini de zarzavat, de flori sau de plante horticole; cele pe care se afla lucrări de irigație, indiguire sau drenaj; cele pe care s'au făcut de către proprietarii lor investițiunile prevăzute la art. 5; locurile de casa pînă la cel mult 1 ha, cum și proprietățile agricole rurale intrate în perimetrul municipiilor, comunelor urbane, comunelor suburbane, sau stațiunilor turistice ori climatice pot fi înstrăinate către cetățenii români, fără îndeplinirea condițiunilor prevăzute la art. 2.

Articolul 7

Statul, județele, municipiile, comunale urbane sau rurale, Camerele de agricultura și institutiunile de Stat autonome, pot cumpara orice întindere de proprietate agricolă rurală de orice fel, fără restricțiunea prevăzută la art. 2. Comunele vor putea cumpara pînă la 1 ha terenuri din proprietatea agricolă rurală de mai sus, pentru locuri de construcție de biserici sau case parohiale.

Articolul 8

Proprietățile agricole rurale pot fi ipotecate numai la Creditul Funciar Rural, la societățile de credit agricol autorizate de lege să facă asemenea operațiuni, precum și la casele de credit ale agricultorilor din județ și la unitățile cooperative de credit de orice grad, și autorizate de Ministerul Agriculturii și Domeniilor să facă asemenea operațiuni. Aceste instituțiuni pot cumpara la licitație publică proprietățile agricole rurale asupra cărora au ipoteca, cu obligațiunea însă de a le vinde în 3 ani dela adjudecare, în conformitate cu dispozițiunile de mai sus ale legii de față. Dacă în termen de maximum trei ani institutiunea cumparatoare nu-și îndeplinește aceasta obligațiune, fostul proprietar, sau oricare dintre îndreptatitii prevăzuți la art. 2 de mai sus, are dreptul să depună - la instanța judecătorească prin care s'a făcut urmărirea - prețul cu care s'a adjudecat pământul și să între de drept în posesiunea proprietății vândute. Instanța judecătorească va hotărî în camera de consiliu, cu citarea creditorului și - admițând cererea - va ordonă transcrierea încheierii sale în registrul de transcripțiuni, cum și radierea mențiunilor anterioare sau intabularea dreptului de proprietate în favoarea fostului urmărit. Proprietățile agricole rurale pentru care s'a îndeplinit obligațiunea de investiție prevăzută la art. 5, precum și cele prevăzute la art. 6, se pot ipoteca și vinde fără nicio restricțiune. Constatarea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de art. 5 și 6 se va face potrivit dispozițiilor din alin. ultim al art. 5.

Articolul 9

Proprietățile agricole rurale nu se pot divide prin vânzare, nici pe cale de succesiune, decât pînă la întinderea minima de 2 ha, care este declarata indivizibilă în puterea prezentei legi. În calculul acestei suprafețe nu intra locurile de casa. În aceasta materie, pentru înlăturarea divizibilitatii proprietății, se vor aplica în întreg Regatul principiile cuprinse în dispozițiunile art. 127-art. 134 inclusiv din legea pentru reforma agrară din Oltenia, Muntenia, Moldova și Dobrogea, publicată în Monitorul Oficial

nr) 82 din 17 Iulie 1921, întrucât ele nu sînt contrarii dispozițiunilor prezentei legi. Proprietățile cu aceasta întindere, sau cele mai mici decât aceasta întindere, nu pot fi înstrăinate decât în întinderea lor totală. Se exceptează dela interzicerea diviziunii prin succesiune a loturilor sub 2 ha cazurile în care porțiunea sub 2 ha dobandita prin succesiune, împreună cu pămîntul propriu al succesorilor sau al sotiilor lor, împlinesc un lot de cel puțin 2

ha) Cînd prin lichidarea succesiunilor, s'ar ajunge la loturi sub 2 ha, Statul va fi sesizat pentru exercitarea dreptului de preemțiune, în condițiunile art. 2, punctul 4. În cazul exercitării acestui drept, vor fi preferați - la transmiterea acestor bunuri, în loturi de 2 ha - succesorii respectivi, după modalitățile de amănunt ce se vor prevedea prin regulamentul legii de față. În caz de vânzare a proprietății agricole, la preț și în condițiuni egale, oricare dintre vecinii acestor proprietăți are drept de intaietate la cumparatoare, alegerea între vecini urmînd a o avea proprietarul terenului ce se înstrăinează. În acest scop vânzătorul este obligat sa anunțe pe vecin, prin mijlocirea primăriei locale. În cazul cînd cel puțin 66% din numărul proprietarilor cu cîte mai puțin de zece hectare proprietate necomasata într'un singur trup și stapanind laolalta cel puțin 51% din întinderea totală a acestei categorii de proprietăți, hotărăsc să-și comaseze proprietățile lor, hotărîrea aceasta e obligatorie pentru toți proprietarii de această categorie, din tarlăua sau din comuna respectiva, precum și pentru oricare alți proprietari care s'ar alătură ulterior la aceasta hotărîre. Hotărîrea este valabilă și în cazul cînd numărul proprietarilor e de cel puțin 51%, iar proprietatea lor de cel puțin 66%. Hotărîrea de comasare trebuie luată în prezenta judecătorului de ocol, care se va transporta în comuna, la cererea și pe cheltuiala locuitorilor interesați. În contra hotărîrii exista dreptul de apel la tribunal - în 30 zile dela încheierea judecătorului de ocol - care va statua definitiv, judecand de urgenta și cu precădere. Procedura și toate actele în legătură cu hotărîrea de comasare și cu executarea ei în fapt sînt scutite de timbru. După ce hotărîrea de comasare a rămas definitivă, organele tehnice ale Direcțiunii Cadastrului și Comasarilor din Ministerul Agriculturii și Domeniilor vor face lucrările de aplicare pe teren ale comasarii și reparcelarii, lucrări care vor trebui să fie aprobate de Ministerul Agriculturii și Domeniilor cu avizul Consiliului Tehnic Agronomic. Atribuirea noilor loturi se va face prin hotărîrea judecătorului de ocol respectiv, cu aceeași procedura și aceleași cai de atac, prevăzute în acest articol.

Articolul 10

Orice înstrăinări făcute fără respectarea dispozițiilor din acest titlu al legii de față, orice sarcini sau ipoteci de orice natura, constituite în afară de prevederile acestei legi, precum și orice acte juridice ca: arendarea pe termen mai mare de 10 ani; procura cu drepturi de administrație sau dispoziție, procurare de fonduri și dare în plata, asociație cu delegație de administrație, constituire de privilegii ori drepturi reale sau orice alte convențiuni, ori acte care - sub forma deghizată - ascund vânzarea, sînt nule de plin drept. Nulitatea lor este de ordine publică și se poate cere de orice parte interesată, precum și de Ministerul public, sau de Ministerul Agriculturii și Domeniilor. Acțiunea în nulitate se prescrie în termen de 10 ani dela data actului respectiv. Nulitatea de mai sus nu este opozabilă societăților de credit agricol, cu condițiunea însă ca formalitățile prevăzute de art. 9 al legii pentru organizarea Creditului Funciar Rural sa fi fost observate.

Articolul 11

Schimbul terenurilor intrand în categoria proprietăților agricole rurale prevăzute în legea de față, este ingaduit - în condițiunile art. 2 - atît între ele cat și cu alte terenuri de aceeași întindere sau valoare. În acest din urmă caz pămîntul primit în schimb de improprietarit își dobîndește calitatea de proprietate agricolă rurală. Gospodăria agricolă, adică locul pe care se afla casa de locuit, magazia, grajdul și toate dependintele gospodărești, împreună cu curtea și cu gradina inconjuratoare, pînă la suprafața maxima de un hectar, nu se poate ipoteca nici urmări decît pentru dările către Stat, județ și comuna și numai dacă urmăritul nu are alta avere mobila sau imobilă urmaribila. Titlul II Îndrumarea și rationalizarea producției agricole

Articolul 12

În vederea îndrumării și rationalizării productiunii agricole, Ministerul Agriculturii și Domeniilor va întocmi:

- a) Un program general de lungă durata, și
- b) Un plan de lucru anual, pentru aplicarea programului general. Partea I Îndrumarea tehnica a lucrărilor privitoare la sol și plantele agricole

Articolul 13

În scopul de a rationaliza producția plantelor agricole, Ministerul Agriculturii și Domeniilor va face următoarele lucrări tehnice pregătitoare:

- a) Studiul și analiza solurilor cultivabile;
- b) Studiul condițiilor economice și al condițiilor de mediu ce pot înrauri producția și rentabilitatea plantelor cultivate;
- c) Studiul rentabilității și producției vegetale pe regiuni, în raport cu fiecare dintre plantele agricole și cu cerințele piețelor de desfacere. Pe baza acestui material, Ministerul Agriculturii și Domeniilor, luând avizul Consiliului Superior al Agriculturii, va determina regiunile naturale de cultivare, cu cea mai mare rentabilitate, pentru fiecare specie de plante agricole, întocmind "Harta fitotehnică a țării", pe care o va supune spre aprobare Consiliului de Miniștri. Harta fitotehnică va servi ca bază la operațiunea de rationalizare a producției plantelor agricole. Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Centrala Cooperativa de valorificare agricolă și unitățile sale, Uniunea Camerelor de agricultură și Camerele de Agricultură, vor stimula - prin acțiunea lor de îndrumare și încurajare - numai răspândirea și extinderea plantelor agricole ce corespund programului și planului de lucru prevăzut la art. 12 și intrând în cadrul stabilit prin Harta fitotehnică a țării.

Articolul 14

Ministerul Agriculturii și Domeniilor va întocmi planul sau de lucru, în raport cu zonele naturale de cultivarea plantelor determinate pe Harta fitotehnică, luând - prin regulamentul legii de față - măsurile de aplicare necesare.

Articolul 15

Sînt lucrări de tehnică agricolă, obligatorii pentru toți proprietarii și deținătorii cu orice titlu, cultivatori de pămînt, precum și pentru toate instituțiile publice sau particulare, care dețin ori administrează terenuri sau cai de comunicație de orice fel:

- a) Delimitarea - prin semne de hotar, vizibile, durabile și bine întreținute - a proprietăților agricole;
- b) Tratarea semințelor împotriva boalelor criptogamice;
- c) Curățirea de burueni a sematurilor, gradinilor, livezilor, pasunilor, curților, locurilor virane, a drumurilor de exploatare și a hotarelor, prin buruiana înțelegandu-se și secara din culturile proprii de grâu;
- d) Distrugerea vetrelor de cuscuta și a parazitilor vegetali și animalii, vatămatori culturilor agricole, viticole sau horticole;
- e) Combaterea animalelor, pasarilor, omizilor și insectelor vătămătoare agriculturii. Regulamentul prezentei legi va determina cat mai explicit noțiunea de buruiana și va indica animalele și păsările vătămătoare agriculturii;
- f) Distrugerea focarelor de boale vegetale declarate primejdioase în baza legii de față.

Articolul 16

Pe baza instrucțiunilor date de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, șeful Circumscripției agricole va lua măsuri pentru:

- a) Aplicarea unei rotații a sematurilor, potrivita cu împrejurările locale. În acest scop va întocmi, în fiecare comuna sau catun din circumscripția sa, planuri de cultura cat mai apropiate de condițiile locale. În caz cînd 66% din cultivatorii de pămînt dintr'o comuna sau catun consimt a se face un singur plan de cultura, pentru toată comuna sau catunul, - în vederea unei rotațiuni a sematurilor pe tarlalele mari, - acest plan devine obligator pentru toți cei din comuna sau catunul respectiv;
- b) Fixarea, în fiecare an, a datei la care se poate începe în fiecare comuna din circumscripția sa recoltarea porumbului. Planul sau planurile de cultura prevăzute mai sus, precum și hotărîrea privitoare la recoltarea porumbului se vor comunica pentru executare organelor administrative comunale, care sînt obligate a le afișa la usa primăriei. Cei nemulțumiti pot face întîmpinare la Directorul Serviciului Agricol Județean, în zece zile dela afișare. Întîmpinarea se va depune la circumscripția agricolă, care o va inainta, în cel mult trei zile, Serviciului agricol județean. Hotărîrea directorului Serviciului agricol județean e definitivă și executorie. Planul de cultura, întocmit în aceste condițiuni, e obligatoriu pentru toți cultivatorii din comuna respectiva. Fac excepție dela aceasta obligativitate cei ce au terenul lor împrejmuit, precum și acei care aplica pe terenul lor o rotație a sematurilor;
- c) Întoarcerea miristilor și facerea ogoarelor de toamna - în limita posibilităților fixate de Camerele de agricultura - pentru semănăturile de primavara;
- d) Curățirea semințelor. Lucrările prevăzute la literele a, c și d, de mai sus, vor deveni obligatorii în sensul fixat prin alin. 1 al articolului precedent și se vor executa numai potrivit normelor și în ordinea ce se va statornici anual de Ministerul de Agricultura, ținînd seama de avizul Consiliului Superior al Agriculturii, dat pe baza avizelor consiliilor de administrație ale Camerelor de agricultura. În baza dispozițiilor art. 15 și ale articolului de față, organele administrative județene și comunale sînt obligate sa dea - la cererea directorului Serviciului agricol județean - ordonanța de executarea lucrărilor respective.

Articolul 17

Starpirea buruienilor de pe pășunile comunale, de pe proprietățile aparținînd comunelor și de pe marginea drumurilor și soselelor, cade în sarcina administrației comunale. Operațiunea de starpire se va face potrivit normelor ce se vor fixa prin regulament și sub directiva și controlul Serviciului agricol județean.

Articolul 18

Distrugerea vetrelor de cuscuta este obligatorie, pentru deținătorii terenurilor infectate. Ea se va face sub controlul serviciului agricol județean, urmandu-se prescripțiunile regulamentului acestei legi și instrucțiunile Ministerului Agriculturii și Domeniilor. În cazul când constata, printr'un proces-verbal încheiat la primăria comunei respective, ca vetrele de cuscuta sînt prea intinse și lucrarea de combatere a acestor vetre nu este posibilă altfel, Directorul Serviciului agricol județean va ordonă, prin primăria locală, întoarcerea culturilor respective. În caz de opunere sau de neexecutare din partea proprietarului, ori posesorului culturii respective, primăria locală va executa lucrarea de întoarcere a terenului infectat, în socoteala proprietarului sau a posesorului terenului, debitandu-l potrivit legii de urmărirea și perceperea veniturilor publice, pentru toate cheltuielile ce primăria a avut de suportat.

Articolul 19

Ținerea, înăuntrul gospodăriei, a gunoiului produs de vite, în intervalul dela 15 Iunie-15 Octomvrie - nu e îngaduită decât dacă proprietarul sau posesorul gospodăriei respective are și întreține în bune condițiuni platforma necesară pentru depozitarea și pregătirea gunoiului. Cei ce n'au sau nu întrețin în buna stare platforma sînt obligați a-și depozita și răspândi gunoiul pe terenul lor din camp, sau a-l duce la platforma pe care comuna e datoare s'o înființeze cu fondurile sale, pe pasunea comunală, iar - în lipsa acesteia - pe orice alt teren ce primăria ar avea disponibil, în afară vetrei comunale. Construcția platformei comunale, întreținerea ei și tratarea gunoiului se va face de primărie, sub directiva și controlul Serviciului agricol județean. Gunoiul depus la platforma comunală e proprietatea de drept a comunei.

Articolul 20

Toți cultivatorii de pămînt sînt obligați - sub sancțiunea prevăzută în legea de fața - sa declare, la datele ce se vor fixa prin regulamentul legii de fața, întinderea culturilor făcute pe terenurile lor, fie proprii, fie luate cu arenda, precum și cantitățile obținute la recoltare. De asemenea, proprietarii mașinilor de treer au obligația sa declare cantitățile de produse treerate, ținînd în acest scop un registru după normele ce se vor stabili prin regulament. Declarația cultivatorilor și a proprietarilor de mașini, prevăzuți mai sus, se va face verbal sau scris - sub liberare de dovada - în comunele rurale notarului, iar în comunele suburbane, urbane și municipii, secretarului primăriei respective. Notarii în comunele rurale și secretarii primăriilor în comunele suburbane, urbane și municipii, sînt obligați a înscrie declarațiile cultivatorilor, precum și a centraliza și inainta serviciilor agricole județene datele privitoare la statistica agricolă, după normele ce se vor prevedea prin regulament și sub sancțiunile fixate de legea de fața.

Capitolul 3 - Răspândirea cunoștințelor și metodelor de tehnica agricolă printre agricultori

Articolul 21

În scopul de a înlesni răspândirea cunoștințelor și metodelor de tehnica agricolă printre agricultori, Ministerul Agriculturii și Domeniilor va defalca, din disponibilitățile rămase dela expropriere sau din rezervele de Stat existente, la data publicării legii de față, întinderea de teren necesară pentru crearea unei rețele de centre agricole în tot cuprinsul țării, în condițiunile ce se vor fixa prin regulamentul acestei legi. Pentru înființarea acestor centre, Ministerul e autorizat ca, pe baza acestui text și fără alta lege specială, sa schimbe terenul proprietatea Statului, cu orice alt teren particular - cu consimțământul proprietarului respectiv - în scopul de a avea suprafețele trebuitoare în localitatea unde ele ar putea fi mai bine și mai rațional utilizate, luând - după caz - și avizul consiliilor tehnice respective din Minister. Terenurile astfel destinate rămân proprietatea Statului. Ele vor putea fi puse gratuit la dispoziția Camerelor de agricultura, pentru înființarea de centre agricole, neputându-li-se da alta destinație în viitor decât pe bază de lege.

Capitolul 3 - Răspândirea cunoștințelor și metodelor de tehnica agricolă printre agricultori

Articolul 22

Terenurile atribuite scoalelor primare rurale sau bisericilor rurale, de orice rit, precum și loturile zootehnice și cele atribuite Oficiului Național de Educație Fizică, vor fi - pe cat posibil - comasate pe comune, pentru a fi cultivate de posesori numai ca loturi agricole model. Pe baza instrucțiunilor Ministerului Agriculturii și Domeniilor șeful circumscripției agricole va întocmi planuri de cultura, care să poată asigura acestor terenuri un asolament rațional, potrivit cu situațiunea locală. Deținătorii acestor loturi sînt supuși controlului tehnic al Serviciului agricol județean.

Capitolul 3 - Răspândirea cunoștințelor și metodelor de tehnica agricolă printre agricultori

Articolul 23

În scopul de a înlesni satenilor să-și construiască gospodării racionale, precum și pentru a ajuta la infrumusetarea satelor, Ministerul Agriculturii și Domeniilor va îngriji sa pună la dispoziția primăriilor planuri și devize de case, de gospodării, de magazii, de patule și de orice alte construcțiuni rurale, precum și planuri și devize pentru plantarea și infrumusetarea terenului din jurul primăriilor, scoalelor, bisericilor, cimitirelor și a locurilor virane, infiintand și o școala practica de construcții rurale. Serviciile și Camerele de agricultura județene vor lua măsuri pentru a organiza anual, în fiecare comuna, serbarea sadirii pomilor, serbarea recoltarii, expoziții și concursuri cu caracter agricol. Autoritățile județene și comunale, preotii și invatatorii, au obligațiunea de a da tot concursul lor la îndeplinirea acestor dispozițiuni. Partea II Controlul și încurajarea producerii de samanta superioară

Articolul 24

Se înființează la Institutul de Cercetări Agronomice al României "Registrul Genealogic pentru înscrierea soiurilor originale". În acest registru se înscriu soiurile originale obținute în România sau în străinătate, din orice fel de plante agricole, viticole, sau horticole. Se înțelege prin soi original, în sensul legii de față, soiul obținut prin metode științifice, din orice fel de plante agricole, viticole sau horticole și a cărui origine, însușiri caracteristice, constanta suficientă și merite indiscutabile au fost recunoscute de Institutul de Cercetări Agronomice al României. Utilizarea altor denumiri, care ar crea confuziuni cu samanta ameliorată, e pasibilă de penalitățile prevăzute în legea de față. Înscrierea în registrul genealogic garantează dreptul de proprietate pentru cei ce au obținut această înscriere și ea se face potrivit cu normele ce se vor stabili prin regulamentul legii.

Articolul 25

Toate soiurile originale ale instituțiilor oficiale sau ale întreprinderilor particulare din România, cum și cele originale provenite din străinătate, dar care se vând pentru samanta în România, trebuie înscrise în prealabil în registrul genealogic de mai sus. Amelioratorii străini sau stațiunile de ameliorare străine, care cer înscrierea în registrul genealogic - pentru soiuri ameliorate în străinătate, însă înmulțite în România - trebuie să facă dovada ca cel puțin într-o stațiune de înmulțire aflătoare pe teritoriul Statului Roman și-au organizat o stațiune filială, în care se începe ameliorarea de elite, pentru soiurile originale obținute. Un soi nu are dreptul să poarte calificativul de "Anunțat la înscriere" sau "Original înscris în Registrul Genealogic al Institutului de Cercetări Agronomice al României", decât dacă acest Institut i-a acordat acest drept. Acordarea se va face pe bază de experimentare și analiză, după normele și condițiile ce se vor stabili prin regulament, selecționatorul având - în această privință - dreptul de apel la Comisiunea Centrală de Ameliorare, ce va funcționa pe lângă Institutul de Cercetări Agronomice al României. Comisiunea centrală de ameliorare se compune din: 1. Un consilier de la Curtea de Apel din București, care este și președinte al comisiei. 2. Directorul Institutului de Cercetări Agronomice. 3. Președintele Consiliului tehnic agronomic. 4. Directorul Agriculturii din Ministerul Agriculturii și Domeniilor. 5. Un delegat al Uniunii Camerelor de Agricultură. Hotărârea dată de această comisiune este executorie, fiind un act administrativ de autoritate.

Articolul 26

Înscrierea în Registrul Genealogic e valabilă pentru numărul de ani ce se va fixa la înscriere și care nu va fi mai mare de 20 ani. Înăuntrul acestui termen se va putea cere o nouă înscriere, pe baza unei cercetări făcută după normele ce se vor stabili prin regulament. În tot timpul valabilității înscrierii, amelioratorul are dreptul să denumească soiul respectiv cu titlul de: "Soi original, înscris în Registrul Genealogic al Institutului de Cercetări Agronomice al României". Amelioratorul respectiv este răspunzător, sub sancțiunile prevăzute prin legea de față, de abuzul pe care l-ar săvârși - personal, sau prin reprezentanții săi - cu înmulțirea soiului sau, întrebuintând această denumire și pentru alte soiuri care n-au fost înregistrate ca atare, sau au fost înregistrate pe numele altora. Amelioratorul este obligat să trimească Institutului de Cercetări Agronomice al României câte 5 exemplare din toate reclamele sale, oferte, broșuri etc., imediat după apariția lor.

Capitolul 1 - Înființarea Registrului Genealogic pentru înscrierea soiurilor originale

Articolul 27

Dreptul ce decurge din anuntare sau înscriere e proprietatea amelioratorului și a urmașilor lui, acesta sau aceștia beneficiind de toate avantajele acordate prin legea de față.

Capitolul 1 - Înființarea Registrului Genealogic pentru înscrierea soiurilor originale

Articolul 28

Un soi original se șterge din registrul genealogic:

- a) Când termenul de înscriere a expirat și nu s'a obținut reînscriserea lui;
 - b) Când Institutul de Cercetări Agronomice al României constata ca samanta pusă în comerț nu mai corespunde cu însușirile soiului înscris;
 - c) Când amelioratorul contravine la dispozițiunea art. 26, alin. 3, 4 sau 5;
 - d) Când - din eroare - înscrierea nu are la baza un soi nou, sau când se constată că soiul a fost deja înregistrat pe numele altcuiva, în baza unei anuntari anterioare. Împotriva acestei stingeri, amelioratorul respectiv are drept de apel, la Comisiunea centrala de ameliorare, a carei hotărîre e definitivă și executorie.
-

Capitolul 2 - Recunoașterea culturilor destinate producerii de semințe și încurajarea producătorilor

Articolul 29

Recunoașterea culturilor destinate producerii de semințe, se face de comisiunea de recunoaștere, înființată prin legea de față, în compunerea ce se va fixa prin regulament și are drept scop:

- a) Supravegherea producțiunii de samanta, în sensul de a se stabili ca samanta respectiva îndeplinește condițiunile de puritate, este lipsită de boale transmisibile și de corpuri străine și are o valoare culturală ridicată;
- b) Desemnarea producătorilor dela care Statul, județele și Camerele de agricultura, sînt obligate sa cumpere de preferinta, în cazul cînd aceste organe întreprind o acțiune de distribuție de samanta. Orice agricultor, ferma de Stat sau instituție publică, poate cere recunoașterea culturilor sale, în condițiunile și după normele ce se vor fixa prin regulamentul legii de față.

Capitolul 2 - Recunoașterea culturilor destinate producerii de semințe și încurajarea producătorilor

Articolul 30

Producătorii de samanta originala - în înțelesul art. 24 și 25 - sau de samanta recunoscută, sînt obligați sa țină un registru în care vor înscrie cantitatea de samanta vîndută, precum și numele și adresa cumpărătorului. O samanta nu poate fi pusă în vânzare cu titlul de recunoscută, dacă nu i s'a conferit acest drept potrivit normelor de mai sus. În cazul cînd proprietarul culturii recunoscute prezintă, în ofertele de vânzare ce face, pe baza certificatului de recunoaștere, alte însușiri decât cele constatate de Institutul de Cercetări Agronomice al României, i se va anula recunoașterea. Anularea recunoașterii se pronunța de Comisiunea centrala de ameliorare prevăzută la art. 25 de mai sus și se va publică în Monitorul Oficial și în ziare, aducandu-se și la cunoștința proprietarului respectiv.

Capitolul 2 - Recunoașterea culturilor destinate producerii de semințe și încurajarea producătorilor

Articolul 31

Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Camerele de agricultura și instituțiile de Stat sau subvenționate de Stat, care întreprind o acțiune de procurare sau de schimbare a semintei, sînt obligate sa cumpere, de preferinta, samanta originala din regiunea respectiva și numai după aceea samanta recunoscută pe baza legii de fața.

Capitolul 2 - Recunoașterea culturilor destinate producerii de semințe și încurajarea producătorilor

Articolul 32

Amelioratorii care produc samanta originala, înscrisă în registrul genealogic al Institutului de Cercetări Agronomice al României, vor fi subvenționați de Ministerul Agriculturii și Domeniilor cu o sumă de pînă la 20 la suta peste prețul bursei Brăila, din ziua transacției, pentru toată cantitatea de samanta originala produsă și vîndută pentru însămînțare. Agricultorii care produc samanta "recunoscută" vor primi din partea Ministerului Agriculturii și Domeniilor - în limita mijloacelor bugetare anuale - o primă de pînă la 10 la suta peste prețul bursei Brăila, din ziua încheierii transacției, pentru toată cantitatea de samanta recunoscută, ce vor fi dovedit ca au produs și vîndut pentru însămînțare. Partea III Controlul comerțului de semințe

Capitolul 1 - Cadrul controlului și organele de control

Articolul 33

Comerțul cu semințe de plante de nutret, cu samanta de în, cum și cu semințe de plante horticoale, este supus controlului Ministerului Agriculturii și Domeniilor care își exercită aceasta atribuțiune prin Serviciile agricole județene, în cadrul legii de fața și potrivit normelor ce se vor fixa prin regulament. Analizele necesare în acest scop, se vor face la Institutul de Cercetări Agronomice al României, sau la laboratorii autorizate de Institut. Cu avizul Consiliului Superior al Agriculturii, Consiliul de Miniștri poate autoriza Ministerul Agriculturii și Domeniilor, sa intinda controlul sau și asupra comerțului de orice alte semințe, decât cele menționate la alineatul 1 de mai sus. Analizele pentru semințele forestiere se vor face de Institutul de Cercetări și Experimentari Forestiere.

Capitolul 2 - Măsuri privitoare la comerțul interior

Articolul 34

Comercianții de semințe, intrând în cadrul dispozițiilor articolului precedent, își pot exercita comerțul, numai cu respectarea prescripțiilor legii de față și în baza unei autorizatiuni speciale data de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, potrivit normelor ce se vor fixa prin regulament. Ei sînt obligați:

- a) Sa eticheteze semințele puse în vânzare, cu etichete, indicând specia, varietatea, anul recoltării, puritatea și procentul de germinatie al semintei respective;
- b) Sa pună în vânzare numai semințe de lucerna, trifoi, ghizdei (*Lotus corniculatus*) și timoftica (*Phleum pratense*), avînd buletinul de analiza și plumbul Institutului de Cercetări Agronomice al României, al stațiunilor acestui Institut, sau al laboratoarelor autorizate de Institut, doveditor ca semințele întrunesc condițiunile de mai jos;
- c) Sa dea cumpărătorilor - la orice vânzare de semințe - facturi, sau note de vânzare, semnate de ei sau de împuternicitul lor și întocmite după indicațiunile ce se vor fixa prin regulament; Comercianții de semințe răspund față de cumpărător, pentru exactitatea datelor înscrise pe etichete, în facturile, sau în notele lor de vânzare. În scopul verificării, cumpărătorul poate lua și închide - în fața comerciantului și după procedeul indicat în regulamentul legii de față - proba din semințele cumpărate și pe care o va trimite pentru analiza uneia din stațiunile Institutului de Cercetări Agronomice al României. Aceste analize se vor executa cu tarif redus pentru agricultori, iar buletinul de analiza eliberat de stațiune, face dovada deplina în justiție, pînă la înscrierea lui în fals.

Capitolul 2 - Măsuri privitoare la comerțul interior

Articolul 35

Pentru a putea fi puse în vânzare de către producători sau comercianți, semințele de lucerna, de trifoi, de ghizdei și de timoftica, trebuie să întrunească următoarele condițiuni:

- a) Sa nu conțină niciun bob de cuscuta, fie copt, fie verde, fie ca ar germina sau nu, și nici o capsula de cuscuta;
- b) Sa aibă puritatea și puterea de incoltire, ce se va fixa anual de Institutul de Cercetări Agronomice al României, după calitatea recoltei;
- c) Sa fie puse în saci noi de câte 100, 50, 25 și 15 kg fiecare, examinați, inchisi, etichetați și plumbuiți de una din institutiunile prevăzute la punctul b al articolului precedent. Producătorul sau comerciantul de asemenea semințe, e obligat sa dea cumpărătorului - împreună cu sacul de semințe, plumbuit și etichetat - și buletinul respectiv de analiza eliberat de institutiunea care a executat plumbuirea. În cazul vânzării în cantități mai mici decât conținutul sacului, vânzătorul va da cumpărătorului o copie de pe buletinul de analiza al sacului respectiv. În cazul cînd semințele ar avea cuscuta, ele pot fi vîndute, în vederea colectării lor, pentru descuscutare și curățire - numai Camerelor de agricultura, întreprinderilor care au instalații de curatatorie, sau comercianților autorizați de Institutul de Cercetări Agronomice al României să facă aceasta operațiune. Resturile de samanta de lucerna sau trifoi (deșeurile), provenite dela stațiunile de descuscutare, se vor distruge prin macinare sau ardere, punerea lor în vânzare fiind interzisă sub sancțiunile legii de față.

Capitolul 2 - Măsuri privitoare la comerțul interior

Articolul 36

Celelalte semințe de plante de nutret, neenumerate în art. precedent, precum și semințele de plante horticole - cu excepția semințelor de flori - pot fi puse în vânzare de către comercianți, în saci neplumbuiti, respectându-se însă pozițiile prevăzute de art. 34, alin. a și c.

Capitolul 3 - Măsuri privitoare la import și export

Articolul 37

Importul și exportul semințelor din categoria fixată la articolul 33, se va face numai prin punctele de vamă ce se vor determina printr'un jurnal al Consiliului de Miniștri.

Capitolul 3 - Măsuri privitoare la import și export

Articolul 38

Semințele de lucerna, trifoi, ghizdei, sau timoftica, nu pot intra în țara decât cu condițiunea:

- a) Sa nu conțină niciun bob de cuscuta, fie copt, fie verde, fie ca ar germina sau nu, și nicio capsula de cuscuta;
- b) Sa fie încărcate în saci noi, numerotați, bine închisi și plumbuiti cu plumbul stațiunii din țara de origine unde s'a făcut analiza;
- c) Sa aibă puritatea și puterea de germinatie minima, fixată de Ministerul Agriculturii și Domeniilor;
- d) Sa nu fie dintr'o proveniență interzisă de Ministerul Agriculturii și Domeniilor pentru țara noastră. Transitul acestor semințe se va face numai cu îndeplinirea condițiilor de mai sus și numai cu autorizația specială a Ministerului Agriculturii și Domeniilor. Importatorii acestor semințe sunt obligați să facă - la punctul vamal - o declarație, arătând: felul semintei, proveniență, firma furnizoare, numărul sacilor și cantitatea semințelor în kilograme și să depună certificatul de analiza, emis de stațiunea de control a regiunii de unde provine samanta, și în care trebuie să se arate puritatea și germinatia semintei. Samanta importata va fi analizata și plumbuita din nou de către stațiunea autorizata de Institutul de Cercetări agronomice al României și în raza căreia se afla punctul vamal.

Capitolul 3 - Măsuri privitoare la import și export

Articolul 39

Exportul semințelor de lucerna, trifoi, ghizdei, sau timoftica, se va face numai în saci noi, analizați, etichetați și plumbuiți de către stațiunea respectivă a Institutului de Cercetări Agronomice al României. Punctele vamale nu vor permite exportul acestor semințe, decât pe baza buletinului de export, eliberat de către stațiunea care a făcut analiza și executat plumbuirea. Spre a putea fi plumbuite pentru export, aceste semințe trebuie să îndeplinească următoarele condițiuni:

- a) Să fie absolut libere de cuscuta, sau cu un conținut de boabe de cuscuta la
kg) de samanta, cuprins în limitele stabilite de regulament, în care scop, fiecare sac va purta eticheta "Absolut liber de cuscuta", în cazul când, în proba respectivă nu s'a găsit absolut niciun bob de cuscuta, și "Liber de cuscuta", în cazul când proba extrasă are conținutul de cuscuta permis de regulament;
- b) Să fie de origine românească.

Capitolul 3 - Măsuri privitoare la import și export

Articolul 40

Semințele de plante horticole - cu excepția semințelor de flori - nu pot intra în țară, decât cu respectarea condițiilor prevăzute la alin. b și c, ale art. 38.

Capitolul 3 - Măsuri privitoare la import și export

Articolul 41

Cheltuielile necesare pentru analiza și plumbuirea semințelor privesc pe comercianții sau pe producătorii de semințe respectivi. Aceste cheltuieli se vor plăti după un tarif ce se va fixa prin regulamentul de aplicare al acestei legi. Partea IV Îndrumarea exploatarea pasunilor de interes obștesc

Capitolul 1 - Cadrul și mijloacele de îndrumare

Articolul 42

Sînt considerate de interes obștesc și sînt supuse dispozițiilor legii de față, următoarele categorii de pășuni: 1. Pășunile comunale, inclusiv pășunile sau toloacele comunale din Bucovina. 2. Pășunile în devalmesie aparținînd obștilor, composesoratelor, asociațiilor, precum și locuitorilor improprietariti, sau grupurilor în număr mai mare de 25 persoane, sub orice denumire a coproprietarilor lor. 3. Pășunile de rezerva, dela munte și dela balta, inclusiv cele alpine, aparținînd Statului, sub orice formă, județelor, comunelor, sau institutiunilor de interes public, puse sub controlul Statului.

Articolul 43

Îndrumarea exploatării pasunilor de interes obștesc, se va face prin:

- a) Întocmirea amenajamentelor și planurilor anuale de exploatarea pasunilor;
- b) Măsuri tehnice și administrative, pentru conservarea și folosirea pasunilor. Proprietarii pasunilor, menționate la art. precedent, sînt obligați ca pînă la 1 Ianuarie 1940 să aibă pentru pășunile lor amenajamente întocmite în conformitate cu dispozițiunile de mai jos.

Articolul 44

Exploatarea pasunilor enumerate la art. 42, se va face pe baza unui amenajament pastoral sau silvico-pastoral. Potrivit acestui amenajament se va întocmi în fiecare an, planul de exploatare al pasunii. Amenajamentele pastorale se vor întocmi de personalul agronomic autorizat de Ministerul Agriculturii și Domeniilor. Amenajamentele silvico-pastorale ale pasunilor împădurite și ale golurilor de munte se vor întocmi de personalul silvic autorizat, după normele prescrise de legile și regulamentele în vigoare. Plata cuvenită celui ce a întocmit amenajamentele se va face de către proprietarul pasunii respective, conform tarifului ce se va fixa prin regulamentul acestei legi. În caz de refuz din partea acestuia, plata se va putea face de către Ministerul Agriculturii și Domeniilor, din alocațiile bugetare, în contul proprietarului respectiv, care va fi apoi dat în debit și urmărit conform legii de urmărire și perceperea veniturilor publice. Amenajamentele întocmite, conform dispozițiilor de mai sus, se vor depune la Serviciul agricol județean, iar cele silvico-pastorale și ale golurilor de munte, la inspectoratul silvic respectiv, care îl vor înainta Ministerului Agriculturii și Domeniilor, împreună cu avizul Eforiei județene de pășuni și împreună cu intampinarile pe care cei interesați și nemulțumiti cu prevederile din amenajament, au dreptul a le prezenta în termen de 30 zile dela data comunicării procesului-verbal de încheierea amenajamentului. Ministerul se va pronunța asupra amenajamentelor și eventualelor întâmpinări, pe baza avizului dat, după caz, de Consiliile Tehnice respective din Minister.

Articolul 45

Planul de exploatare se va întocmi de șeful circumscripției agricole respective, pentru fiecare pasune, în cadrul amenajamentului și va fi supus spre aprobare Serviciului agricol județean, înainte de 1 Ianuarie al fiecărui

- an) Pentru pasunile împădurite și ale golurilor de munte, planul de exploatare se va întocmi de șeful ocolului silvic respectiv și va fi supus spre aprobare Inspectoratului silvic pînă la acea data. În ambele cazuri, după aprobare, planul va fi adus la cunoștința proprietarului respectiv. Acest plan se va întocmi chiar dacă pasunea respectiva nu are amenajament.

Capitolul 2 - Întocmirea amenajamentelor și planurilor anuale de exploatarea pasunilor

Articolul 46

Executarea dispozițiilor din amenajamentul pastoral sau silvico-pastoral, cum și din planul de exploatare, este obligatorie. În caz de neexecutare, în afară de sancțiunile prevăzute în legea de față, Ministerul Agriculturii și Domeniilor, poate executa, în contul proprietarului pasunii, lucrările din amenajament, pe care le-ar crede indispensabile. În acest caz, proprietarul va fi dat în debit și urmărit pentru suma respectiva, conform legii de urmărire și percepere a veniturilor publice.

Capitolul 3 - Măsuri tehnice și administrative pentru conservarea și folosirea pasunilor

Articolul 47

Pășunile de interes obștesc se întrebuințează exclusiv pentru pasunat, pentru cultivarea plantelor de nutret și pentru plantatiuni forestiere de protecție. Cultivarea plantelor de nutret este permisă numai cu aprobarea Ministerului Agriculturii și Domeniilor, care va lua avizul conform al Consiliului Tehnic Agronomic. Sînt plante de nutret, în înțelesul legii de față: lucerna, trifoiul, sparceta, borceagul, sorgul, porumbul de nutret, iarba de sudan, mazarea de nutret, sfecla de nutret, napii, parangul, amestecurile de graminee și de leguminoase, făcute în vederea fanetelor insamantate, precum și orice alte plante de nutret, declarate ca atare de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, pe baza avizului conform al Institutului de Cercetări Agronomice al României și al Consiliului Tehnic Agronomic. Orice culturi de alte plante decât acestea, sînt interzise. Șefii circumscripțiilor agricole vor stabili existența culturilor interzise, prin cercetare la fața locului, încheind procese-verbale, pe care le vor înainta judecătorei de ocol respective, spre judecarea contraveniențelor. În mod excepțional și numai cu avizul conform al Consiliului tehnic agronomic, Ministerul Agriculturii și Domeniilor poate aproba - pentru un singur an și numai o singură dată - cultivarea de cartofi, sfecla, fasole, rapita, sau pepeni, însă numai în vederea pregătirii terenului pentru lucerna, sau pentru alte plante vivace de nutret.

Articolul 48

Cu îndeplinirea formelor prevăzute de legea administrativă și cu aprobarea Ministerului Agriculturii și Domeniilor, data cu avizul conform al Consiliului tehnic respectiv, comunele pot:

- a) Sa cedeze, sau sa întrebuițeze - în lipsa de alt teren și pînă la cel mult 5% din întinderea totală a pasunii comunale - suprafața necesară: pentru construcții de scoale, biserici, primării, dispensarii și spitale; pentru crearea de oboare și întreprinderi industriale comunale, de interes obștesc; pentru pepiniere și rasadnite comunale, precum și pentru cimitire și târguri;
- b) Sa cedeze sau sa întrebuițeze suprafața necesară: pentru construirea de grajduri comunale; pentru aerodromuri și lucrări ce interesează apărarea națională; pentru deschidere de drumuri, șosele, cai ferate și canale, precum și pentru înființarea centrelor agricole sau campurilor demonstrative prevăzute de legea de față;
- c) Sa schimbe pasunea comună cu terenuri de faneata sau cu terenuri arabile de aceeași calitate și valoare, în interesul unei mai bune folosințe;
- d) Sa înstrăineze o pasune, în total sau în parte, însă numai cu condițiunea expresă de a cumpara, în același timp, un teren de aceeași valoare și care să poată fi folosit în același scop. Cedarile, schimburile, sau înstrăinările făcute fără respectarea dispozițiilor de mai sus, sînt nule de drept. Nulitatea lor poate fi cerută de comuna respectivă, de prefectura județului, de Ministerul de Interne, de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, sau de oricare dintre locuitorii comunei respective. Nulitatea se va pronunța de judecătoria de ocol, cu recurs la tribunal.

Articolul 49

Comunele pot obliga pe proprietarii vitelor invoite la pasunea comună să execute prestația, la timpul fixat de organele agricole sau silvice, pentru buna întreținere a pasunei și a pădurii de pe pasunea impadurita.

Articolul 50

Cei ce nu vor face prestația prevăzută la articolul precedent la termenul și în condițiunile stabilite, vor fi obligați la plata unei contribuții, corespunzătoare cu numărul vitelor și cu prețul zilei de muncă din localitate, așa cum se va arata în regulamentul acestei legi. Sumele respective se vor încasa potrivit dispozițiilor din legea pentru perceperea și încasarea veniturilor publice, făcându-se venit la bugetul Eforiei comunale de pasune și întrebuintându-se exclusiv pentru îmbunătățirea pasunii.

Capitolul 3 - Măsuri tehnice și administrative pentru conservarea și folosirea pasunilor

Articolul 51

Primării comunelor - ca președinți ai Eforiilor comunale de pasune - sînt răspunzători personal - sub sancțiunile prevăzute în legea de față și în legea administrativă de aducerea la îndeplinire a dispozițiilor prevăzute în amenajamente și în planurile anuale de exploatare ale pasunilor comunale, putînd fi suspendați din funcțiune pînă la executarea lucrărilor neefectuate sau rămase în întîrziere.

Capitolul 3 - Măsuri tehnice și administrative pentru conservarea și folosirea pasunilor

Articolul 52

Coproprietarii pasunilor în devălmășie sînt obligați, ca, pentru administrarea și exploatarea pasunilor, să-și desemneze dintre ei sau să-și angajeze un administrator; numit dintre absolvenții școlilor de agricultură sau silvicultură.

Capitolul 3 - Măsuri tehnice și administrative pentru conservarea și folosirea pasunilor

Articolul 53

Pășunile în devalmasie nu intră în calculul suprafeței de 2 ha prevăzută la art. 9, alin. 1 și 2 de mai sus. Pășunile în devălmășie și accesoriile lor (clădiri, exploatări, inventar viu sau mort etc.), nu pot fi sustrate destinațiunii lor de bun comun afectat pasunei, decît cu consimțămîntul a 2/3 din numărul coproprietarilor și cu aprobarea pe care Ministerul Agriculturii și Domeniilor o poate da numai cu avizul Consiliului Tehnic respectiv, și numai în următoarele cazuri

- a) Cînd pasunea nu se mai poate folosi ca atare;
- b) Cînd se constată că pasunea întrece nevoile coproprietarilor;
- c) Cînd terenul va fi afectat pentru satisfacerea unui interes general. Coproprietarii sînt obligați - în asemenea cazuri - să dea bunului respectiv destinația ce i se va fixa de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, odată cu aprobarea. Orice operațiune contrară acestor dispozițiuni e nulă de drept. Nulitatea poate fi cerută organelor judecătorești prevăzute la art. 48, alineatul ultim, de către orice coproprietar, de către comuna respectivă, de către Ministerul de Interne, sau de către Ministerul Agriculturii și Domeniilor. Partea V
Îndrumarea producțiunii viticole și horticole

Capitolul 1 - Determinarea regiunilor viticole și pomicole caracteristice ale țării

Articolul 54

Ministerul Agriculturii și Domeniilor va alcătui Harta Viticolă și Harta Pomicola a Țării, pe baza studiilor și în condițiunile art. 13 din prezenta lege, cu respectarea tuturor dispozițiunilor legii pentru apărarea viticulturii.

Capitolul 1 - Determinarea regiunilor viticole și pomicole caracteristice ale țării

Articolul 55

Ministerul Agriculturii și Domeniilor va fixa - luând și avizul Consiliului Tehnic Agronomic - speciile și varietățile de vita și de pomi ce pot fi importate, cultivate și înmulțite în România, precum și pe acelea ce pot forma colecții de varietati. Oricine plantează sau înmulțește în scop de comercializare, precum și cei care importă sau comercializează pomi sau vite, vor folosi numai speciile și varietățile stabilite. În vederea cercetărilor, ministrul poate autoriza instituțiile cu caracter științific și societățile horticole sau pomicole să importe diverse varietati de pomi sau de vite neadmise pentru cultura obișnuită.

Capitolul 2 - Supravegherea pepinierelor de vite sau de pomi

Articolul 56

Pepinierele de vite sau de pomi - existente la data publicării legii de față - cum și orice alte pepiniere de vite sau pomi, înființate după această dată, în scop de a produce material săditor pentru vânzare, nu pot funcționa decât pe baza unei autorizații, care se va elibera de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, cu respectarea normelor prezentei legi și al regulamentelor ei de aplicare, și cu avizul Consiliului Tehnic Agronomic. Același regim de autorizare și control se va aplica și producătorilor de plante ornamentale, trandafiri și flori destinate comerțului. Termenul pentru depunerea cererii de autorizație, din partea celor ce au pepiniere de vite, sau de pomi, este de 90 de zile dela data publicării legii de față. Autorizația se da cu avizul Camerei de agricultură respective și numai persoanelor sau instituțiilor publice ori particulare care:

- a) Dispun de instalații tehnice suficiente pentru pregătirea și dezinfectarea materialului săditor;
- b) Au plantații de port-altoi autentici, sau fac dovada că și-au procurat asemenea port-altoi dela pepinierele recunoscute de minister;
- c) Fac dovada că au la conducerea pepinierii lor personal de specialitate. Niciun pepinierist nu poate înmulți alte varietati decât cele autorizate de Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

Capitolul 2 - Supravegherea pepinierelor de vite sau de pomi

Articolul 57

Pepinieristii de vite sau de pomi, precum și producătorii de plante ornamentale, trandafiri și flori, destinate comerțului sînt supuși controlului Ministerului Agriculturii și Domeniilor, care - prin organele sale autorizate - supraveghează și cercetează autenticitatea port-altoilor și a varietatilor stabilite, selecțiunea și sănătatea vitelor și pomilor, precum și îndeplinirea tuturor obligațiilor impuse de legea de față și regulamentul

- ei) Nu se poate pune în vânzare sau instraina, cu orice titlu, decât material săditor garantat, în ce privește autenticitatea și sănătatea, pentru vite fiind obligatoriu plumbul de verificare al organului autorizat de minister să facă această operațiune.

Capitolul 2 - Supravegherea pepinierelor de vite sau de pomi

Articolul 58

Pepinieristii care produc vite sau pomi pentru vânzare sînt obligați:

- a) Sa elibereze - la orice vânzare de vite ori de pomi - o factura, iar pentru furnituri mai mici o nota, în care să arate ca garantează autenticitatea și sănătatea materialului vîndut și care să cuprindă datele ce se vor specifica prin regulament;
- b) Sa țină la zi, după modelul aprobat de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, un registru parafat de judecătorie, de mersul operațiunilor din pepiniera și altul de operațiunile comerciale și cuprinzînd fiecare datele, indicațiunile și vizele cerute de regulamentul legii de față;
- c) Sa comunice Ministerului Agriculturii și Domeniilor, în toamna fiecărui an și cel mai tîrziu pînă la 15 Decembrie, numărul de pomi și de vite altoite, pus în vânzare, pe categorii și varietati;
- d) Sa comunice Ministerului Agriculturii și Domeniilor, în primavara fiecărui an și cel mai tîrziu pînă la 1 Iunie, lista cumparatorilor lor. Ministerul este obligat la ținerea secreta a listei. Funcționarul care va divulga secretul va fi pedepsit cu destituirea.

Capitolul 2 - Supravegherea pepinierelor de vite sau de pomi

Articolul 59

Cultivatorii care inmultesc vite sau pomi pentru trebuințele proprii nu îi pot instraina sub nici o formă.

Capitolul 3 - Controlul comerțului de vite și de pomi

Articolul 60

Comerțul de vite altoite, de port altoi, de butași - simpli sau inradacinați - și de pomi fructiferi se exercită numai cu autorizația Ministerului Agriculturii și Domeniilor. Autorizația se da pe termen de cinci ani, cu avizul Consiliului Tehnic Agronomic și cu obligațiunea pentru comercianți de a nu vinde decît varietatile autorizate de minister. Pepinieristii sau comercianții de vite sau de pomi sînt răspunzători față de cumpărători de autenticitatea, sănătatea și calitatea varietatilor și a port-altoilor vanduti.

Capitolul 3 - Controlul comerțului de vite și de pomi

Articolul 61

Materialul viticol cu rădăcini destinat vânzării - fie în țara, fie în străinătate - trebuie să fie etichetat, plumbuit și ambalat, iar materialul viticol fără rădăcini și pomicol etichetat și ambalat, respectându-se în aceasta privinta și dispozițiile dela alineatul a al art. 58. Etichetarea, plumbuirea și ambalarea se vor face potrivit normelor ce se vor fixa prin regulamentul legii de față.

Capitolul 3 - Controlul comerțului de vite și de pomi

Articolul 62

Fructele și strugurii destinați exportului sau consumațiunii interne nu pot fi transportați decât în condițiunile ce se vor stabili prin regulament. Căile ferate și serviciile oficiale de transport nu vor primi spre expediere fructe și struguri, decât în ambalajul regulamentar. Se exceptează dela acestea transportul pentru uzul personal.

Capitolul 4 - Supravegherea importului de vita și de pomi

Articolul 63

Importul de vite altoite sau nealtoite, de coarde de vite pentru altoit, de butași simpli sau inradacinați, de port-altoi, de pueti, de arbuști și arbori altoiti, se va face numai cu autorizația Ministerului Agriculturii și Domeniilor. Importul se va face numai prin punctele de vama, prevăzute la art. 37 și cu respectarea dispozițiunilor din art. 55. Pepinierele sau firmele străine nu pot introduce pentru comercializare în România vite sau pomi decât dacă au în țara o reprezentanta sau o firma comercială, înregistrată și recunoscută de Camera de comerț respectiva. Vitele, arbustii și pomii care nu întrunesc condițiunile art. 55 sau condițiunile de autenticitate și de calitate, cerute de legea de fața sau regulamentul ei, se sechestreaza și - dacă în termen de 15 zile libere dela comunicare importatorul nu le înapoiază peste granița - se vor declara confiscate și se vor distruge prin ardere. Formalitățile de îndeplinit la punctele de vama, de către importatori, se vor fixa prin regulament. Partea VI Protecția plantelor cultivate

Capitolul 1 - Cadrul și mijloacele de acționare

Articolul 64

Pentru îmbunătățirea calitativă și sporirea cantitativă a producțiunii agricole de orice fel, se institue un regim de protecția plantelor cultivate, care se va exercita de către Ministerul Agriculturii și Domeniilor, prin serviciul de protecția plantelor din acest minister.

Capitolul 2 - Poliția fito-sanitară interna

Articolul 65

Toți cei ce produc, dețin, sau pun în vânzare - sub orice titlu - semințe, fructe, plante sau părți de plante, sînt supuși controlului Ministerului Agriculturii și Domeniilor, care e în drept ca - prin delegații săi autorizați - să inspecteze culturile, localurile de desfacere, depozitele, stațiunile și porturile de încărcarea și descărcarea unor asemenea produse, pentru a se asigura de starea lor sanitară.

Capitolul 2 - Poliția fito-sanitară interna

Articolul 66

Produsele considerate infectate sau ca fiind purtătoare de boale, insecte sau paraziti primejdiosi, nu pot fi vândute sau transportate decât după ce vor fi desinfectate de către proprietarii lor, potrivit normelor ce se vor fixa prin deciziunile Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

Capitolul 2 - Poliția fito-sanitară interna

Articolul 67

Sînt socotite ca boale, ca paraziti sau ca insecte primejdioase pentru produsele vegetale, toate acele boale, toți acei paraziti și toate acele insecte, ce se vor declara ca atare printr'un jurnal al Consiliului de Miniștri, dat pe baza avizului Consiliului Superior al Agriculturii.

Capitolul 2 - Poliția fito-sanitară interna

Articolul 68

În cazul cînd constata prezenta uneia dintre boalele, parazitii sau insectele declarate primejdioase, Ministerul Agriculturii și Domeniilor va lua măsuri de distrugerea sau de desinfectarea materialului respectiv, oprind ieșirea oricărui material din pepiniera, localul sau depozitul respectiv, pînă la distrugerea completa a focarului și încheind un proces-verbal constatator al tuturor acestor împrejurări, proces-verbal care va fi comunicat părții interesate. În cazul cînd constata ca boala, parazitul sau insecta s'a intins și a cotropit teritoriul uneia sau mai multor comune, Ministerul Agriculturii și Domeniilor va declara comuna sau comunele respective contaminate, fiind în drept ca - prin delegații săi autorizați - sa ia apoi măsurile de distrugere sau de desinfectie, necesare pentru stărpirea acestor focare. În asemenea cazuri, transporturile de plante, de părți de plante, de semințe sau de fructe, se va face numai potrivit dispozițiilor ce se vor fixa prin ordonanța Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

Capitolul 2 - Poliția fito-sanitară interna

Articolul 69

Autoritățile polițienești, comunale și județene, sînt obligate sa dea delegaților autorizați ai Ministerului Agriculturii și Domeniilor tot concursul, pentru ca aceștia să poată aduce la îndeplinire măsurile luate de minister pe baza art. 65, 66 și 68 de mai sus.

Capitolul 2 - Poliția fito-sanitară interna

Articolul 70

Statul nu va plati niciun fel de indemnizație sau despăgubire pentru materialul distrus sau pentru pagubele pricinuite prin operațiunile de desinfectare sau de distrugere prevăzute de art. 66 și 68 de mai sus, dacă exista culpa sau neglijența din partea daunatilor respectivi.

Capitolul 2 - Poliția fito-sanitară internă

Articolul 71

Pepinieristii și comercianții ce cad sub prevederile art. 65 sînt obligați ca în trei zile dela ivirea oricăreia din boalele, parazitii sau insectele declarate primejdioase, potrivit art. 67 de mai sus, să facă cunoscut aceasta primăriei respective. Primăria e obligată ca, în cel mult două zile dela data acestei comunicări, sa înștiințeze - după natura cazului - circumscripția agricolă sau ocolul silvic respectiv.

Capitolul 2 - Poliția fito-sanitară internă

Articolul 72

Cu avizul conform al Consiliului Superior al Agriculturii și pe baza unui jurnal al Consiliului de Miniștri, Ministerul Agriculturii și Domeniilor poate:

- a) Sa facă obligatorie aplicarea tratamentelor necesare pentru combaterea boalelor, parazitilor sau insectelor declarate primejdioase, în baza art. 67, dând cuvenitele ordonanțe în acest sens;
 - b) Sa execute - pe seama Statului, a comunelor, ori în tovarasie cu comunele, sau în contul celor ce nu se supun dispozițiunilor luate în baza alineatului precedent - măsurile de combatere cerute de împrejurări, după normele ce se vor fixa prin regulamentul acestei legi.
-

Capitolul 2 - Poliția fito-sanitară internă

Articolul 73

În cazurile de calamitate ce se vor determina printr'un jurnal al Consiliului de Miniștri, dat cu avizul conform al Consiliului Superior al Agriculturii, comunele sînt obligate să contribuie la combaterea acestor calamitati, cu fonduri, cu materiale și prin prestarea mainii de lucru, potrivit normelor ce se vor fixa de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, prin deciziunile sale. În acest scop, prefectii și primării sînt obligați ca - la cererea Ministerului Agriculturii și Domeniilor - sa dea ordonanțe pentru prestarea, din partea populației respective, a lucrului în natura, fixând și suma echivalenta a prestației, pentru cei care n'ar voi sa presteze lucrul personal.

Capitolul 3 - Poliția fito-sanitară a importului, transitului și exportului

Articolul 74

Plantele, părțile de plante, semințele și fructele nu sînt admise la import și în transit, decât însoțite de un certificat de sănătate și altul de origine, prin care să se constate că nu sînt infectate sau infestate și nu conțin paraziti daunatori agriculturii, silviculturii sau horticulturii. Modelele acestor certificate se vor fixa prin regulament. Aceste certificate trebuie să emane dela o instituție oficială autorizata de țara exportatoare și recunoscută ca atare de către Ministerul Agriculturii și Domeniilor al României. Importul și transitul plantelor, al părților de plante, al semințelor și al fructelor din străinătate, se va face numai prin punctele de frontieră stabilite pe baza art. 37 și a căror lista se va publică în Monitorul Oficial și se va comunica tuturor țărilor exportatoare.

Capitolul 3 - Poliția fito-sanitară a importului, transitului și exportului

Articolul 75

Ministerul Agriculturii și Domeniilor prin delegații săi autorizați va inspecta orice transport de plante, de părți de plante, de semințe sau de fructe, de îndată ce acestea au sosit la o stațiune de frontieră, fie ca ele sînt destinate importului, fie ca sînt numai în transit și indiferent dacă transportul e sau nu însoțit de certificatele prevăzute la articolul precedent. În cazul cînd transportul va fi declarat infectat sau infestat, Ministerul Agriculturii și Domeniilor, are latitudinea sa refuze intrarea în țara a materialului respectiv, sau sa ia măsurile de dezinfectare ori de distrugerea lui la vama, sau în orice punct din interiorul țării, aducînd la cunoștința guvernului țării exportatoare măsura luată. Pagubele și cheltuielile rezultate de pe urma oricăreia din aceste operațiuni, vor privi exclusiv pe proprietarii mărfii, Statul Roman neavînd nici o obligațiune de despăgubire.

Capitolul 3 - Poliția fito-sanitară a importului, transitului și exportului

Articolul 76

Ministerul Agriculturii și Domeniilor va publică în fiecare an în Monitorul Oficial și va face cunoscută Institutului Internațional de Agricultură din Roma lista boalelor, a insectelor și parazitilor vegetali sau animalii, socotiți primejdiosi pentru producțiunea vegetala a țării noastre. Aceasta lista va fi imprimată și pe verso certificatului de sănătate și origine. Ministerul Agriculturii și Domeniilor va putea sa supună la carantina sau sa interzică temporar importul și transitului plantelor, părților de plante, semințelor sau fructelor, chiar dacă ele sînt însoțite de certificate de sănătate și origine. Deciziunea interzicerii va fi publicată în Monitorul Oficial și va fi adusă la cunoștința Guvernului țării exportatoare.

Capitolul 3 - Poliția fito-sanitară a importului, transitului și exportului

Articolul 77

Cu avizul Institutului de Cercetări, respectiv și al Consiliului Superior al Agriculturii, Ministerului Agriculturii și Domeniilor poate reglementa, din punct de vedere fito-sanitar și în raport cu necesitățile constatate, exportul plantelor, părților de plante, semințelor și fructelor ce ies din țara.

Capitolul 4 - Controlul produselor întrebuițate pentru combaterea dusmanilor la plante sau ca îngrășăminte chimice

Articolul 78

Nu se pot pune în vânzare, nu se pot introduce în țara și nu se pot întrebuița pentru combaterea dusmanilor la plante, decât numai produsele autorizate de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, potrivit normelor ce se vor stabili prin regulamentul acestei legi și a căror compoziție corespunde cu arătările buletinului de analiza respectiv. De asemenea, nu se pot pune în vânzare decât îngrășăminte chimice autorizate de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, pe bază de analiza și a căror compoziție corespunde cu arătările buletinului de analiza respectiv. Analizele respective se vor face numai în laboratoarele Institutului de Cercetări Agronomice al României.

Articolul 79

Sînt interzise orice fel de reclame cuprinzînd inexactități în raport cu arătările buletinului de analiza și cu experimentarea pe baza căruia Ministerul Agriculturii și Domeniilor a autorizat punerea în vânzare a preparatului sau îngrășământului respectiv.

Articolul 80

Agenții autorizați ai Ministerului Agriculturii și Domeniilor sînt în drept:

- a) Sa inspecteze farmaciile, drogheriile, magaziile, fabricile și depozitele, sau încăperile cu orice fel de produse destinate pentru a servi la combaterea dusmanilor plantelor sau pentru a servi ca îngrășăminte chimice.
- b) Sa ia probe din produsele prevăzute la art. 78, să le sigileze și să le înainteze Serviciului de protecția plantelor, pentru a se constata dacă sînt conforme formulei și eficacității, pe baza cărora s'a acordat autorizația. Agenții specialiști autorizați sînt în drept sa confisce, prin dresare de proces-verbal, preparatele găsite fără autorizația prevăzută la art. 78 de mai sus, conformîndu-se - în aceasta privinta - normelor ce se vor stabili prin regulamentul de aplicare al legii de față. Partea VII Supravegherea comerțului de combustibil, mașini și unelte agricole, măsuri privitoare la mecanicii agricoli

Articolul 81

Pentru a putea importa, fabrica în țara, sau vinde mașini și unelte agricole, fabricile și casele de comerț respective vor fi obligate sa țină seama de indicațiunile hotărîte de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, cu avizul Consiliului tehnic agronomic. În acest scop, după un an de zile dela publicarea acestei legi, fabricile și Casele de comerț respective vor fi obligate să aibă autorizația Ministerului Agriculturii și Domeniilor, care e obligat sa comunice hotărîrea în maximum treizeci de zile dela înregistrarea cererii.

Capitolul 1 - Măsuri privitoare la comerțul de mașini și unelte agricole

Articolul 82

Mașinile și uneltele agricole puse în vânzare vor purta marca fabricii. Marca fabricii va fi depusa la Institutul de cercetări Agronomice al României. Mașinile vor fi însoțite - în mod obligatoriu - de prospecte scrise în limba română și cuprinzând modul de întrebuințare, de îngrijire și de păstrare, planul și o descriere amănunțită a masinii și a modului ei de funcționare. Pentru mașinile, făcând parte din tipurile examinate la Institutul de Cercetări Agronomice al României, prospectele vor cuprinde și copia buletinului de examinare al Institutului, cu toate datele înscrise intransul. După 5 ani, dela publicarea prezentei legi, batozele de treer ce se vor importa, fabrica sau vinde, vor fi înzestrate cu aspiratoare de praf. Uneltele agricole vor avea pe ele marcată greutatea normală stabilită de Institutul de Cercetări Agronomice al României, admitându-se o toleranță de 5 la suta, în plus sau în minus. Lista uneltelor care intră în prevederile alineatului 5 de mai sus se va stabili de regulament. Nu pot fi puse în vânzare decât mașini și unelte ce corespund în totul condițiilor tehnice specificate în buletinul de examinare și prospectelor prevăzute mai sus.

Capitolul 1 - Măsuri privitoare la comerțul de mașini și unelte agricole

Articolul 83

Sumele înscrise în bugetul Statului și al Uniunii Camerelor de Agricultură, precum și în bugetul Camerelor de agricultură, în scopul de a fi distribuite ca ajutor pentru procurarea de mașini și unelte agricole, scutirile sau reducerile de taxe vamale, precum și orice avantaje la transportul pe căile de comunicație ale Statului, se vor acorda numai pentru mașinile și uneltele agricole însoțite de certificatul Institutului de Cercetări Agronomice al României, doveditor ca ele întrunesc intradevar calitățile de ordin agricol și tehnic cerute de nevoile speciale ale agriculturii noastre, dându-se preferința mașinilor și uneltelor agricole fabricate în țara.

Capitolul 2 - Măsuri privitoare la combustibil și mecanicii agricoli

Articolul 84

Combustibilul și uleiurile procurate sau vândute pentru mașini și unelte agricole trebuie să întrunească condițiile minime ce se vor stabili prin regulament. Combustibilul necesar agricultorilor pentru mașinile și uneltele lor agricole se va bucura pînă la 1 Aprilie 1938, de o reducere de 50 la suta din taxele de consumație în vigoare. Începînd dela 1 Aprilie 1938, aprovizionarea agricultorilor cu combustibilul și uleiurile necesare pentru mașinile și uneltele lor agricole se va face cu prețul stabilit pentru export și în cantitățile ce se vor fixa prin camerele de agricultură, la începutul fiecărei campanii de lucru.

Capitolul 2 - Măsuri privitoare la combustibil și mecanicii agricoli

Articolul 85

Mecanicii agricoli nu vor putea fi angajați pe viitor decât cu condiția de a fi trecut un examen, ce se va organiza în fiecare județ potrivit normelor din regulamentul prezentei legi. Cei reușiți la acest examen vor capata o carte de mecanic agricol, fiind ținuți a se conforma - în îndeplinirea îndelnicirii lor - normelor ce se vor statornici prin regulamentul legii de față. Partea VIII Îndrumarea producției animale

Articolul 86

În scopul de a rationaliza producția animală Ministerul Agriculturii și Domeniilor va face:

- a) Studiul materialului zootehnic existent și al posibilităților de îmbunătățirea lui;
- b) Studiul condițiilor economice și al condițiilor de mediu ce pot înrauri creșterea animalelor, producția și rentabilitatea lor;
- c) Studiul rentabilității și producției animale, în raport cu cerințele piețelor de desfacere. Pe baza acestor studii și cu avizul Uniunii Camerelor de Agricultură, Ministerul stabilește regiunile naturale de creștere și exploatare cu cea mai mare rentabilitate, pentru fiecare specie și rasa de animale domestice, întocmind "Harta Zootehnică a Tarii". Aceasta hartă va fi supusă spre aprobare Consiliului de Miniștri, însoțită de avizul Consiliului Superior al Agriculturii. Excepțiuni la această hartă nu se vor putea admite decât cu aprobarea Ministerului Agriculturii și Domeniilor, care va lua - în această privință - avizul Consiliului Superior al Agriculturii. Harta zootehnică existentă în momentul publicării legii de față, rămâne în vigoare pînă la alcătuirea hărții zootehnice, prevăzută mai sus. Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Uniunea Camerelor de Agricultură, Camerele de Agricultură și Centrala cooperativelor agricole de producție, aprovizionare și valorificare agricolă și unitățile sale, vor îndrepta acțiunea lor de îndrumare și încurajarea creșterii și producției animale, stimulând răspândirea și extinderea numai a speciilor și raselor de animale domestice admise în harta zootehnică.

Articolul 87

Fiecare crescător de animale are dreptul să întrebuințeze, pentru animalele sale proprii, reproducători masculini de orice rasă. Crescătorul care posedă reproducători și dorește să-i folosească pentru monta altor animale decât ale sale, este obligat să-i declare la primăria comunei respective, pentru a fi examinați și autorizați de comisiunea de expertiză a plășii, numită de ministru și compusă din: medicul veterinar al circumscripției, ca președinte; șeful circumscripției agricole respective; pretorul plășii respective și un crescător de animale, desemnat de Camera de Agricultură. Comisiunea va lucra în fiecare comună, împreună cu primarul respectiv. Comisiunea de expertiză va elibera certificatul de autorizație, pentru reproducătorii admiși, conform normelor ce se vor stabili prin regulamentul legii. Lucrările încheiate de comisiunea de expertiză vor fi centralizate de serviciul veterinar al județului și înaintate Camerei de Agricultură. Aceste lucrări devin executorii după aprobarea consiliului de administrație al Camerei de Agricultură. Proprietarii nemulțumiți cu deciziunile comisiei, pot face apel la Camera de Agricultură în termen de 15 zile de la comunicare. Camera va desemna o comisiune compusă din: președintele Camerei sau delegatul său, medicul veterinar primar al județului, directorul Serviciului agricol și un crescător, desemnat de Camera, care va da hotărîrea definitivă și va elibera certificatul de autorizație respectiv. Procedura se va determina prin regulament. Reproducătorii neautorizați pentru monta publică, de către comisiunile de expertiză, se vor castra în contul Camerei de Agricultură respective, atunci cînd comisiunile vor constata că necesitățile locale sînt satisfăcute.

Capitolul 2 - Aplicarea măsurilor de îndrumare zootehnică

Articolul 88

În termenele ce se vor fixa prin regulamentul legii de fața, fiecare comuna e obligată să aibă reproducătorii masculi necesari, în raport cu numărul femelelor de prasila, din fiecare specie de animale domestice aflate în comuna. În acest scop, Comisiunea de expertiza a plășii - prevăzută de articolul precedent - va întocmi, odată cu lucrările sale, un tablou de lipsurile de reproducători masculi, de care comunele cu nevoie, pentru fiecare specie de animale. Câte un exemplar din acest tablou se va înainta la prefectura județului, la serviciul veterinar județean și la Camera de Agricultură. Prefectura județului - luând cunoștința de acest tablou - va pune în vedere autorităților comunale să-și completeze lipsurile de reproducători masculi, în termenele fixate potrivit alineatului 1 de mai sus. Cumpărarea reproducătorilor masculi necesari pentru împlinirea lipsurilor dela comune, se va face de către o comisiune compusa din: Președintele Camerei de Agricultură, sau delegatul lui, medicul veterinar primar al județului, Directorul Serviciului Agricol județean și un crescător, delegat de Camera de Agricultură.

Capitolul 2 - Aplicarea măsurilor de îndrumare zootehnică

Articolul 89

Cheltuielile necesare pentru cumpărarea și întreținerea reproducătorilor masculi comunali, se vor înscrie anual în bugetul comunei, potrivit cu numărul de reproducători fixat pe baza alineatului doi dela articolul precedent. În lipsa de fonduri disponibile, suma trebuitoare, pentru completarea numărului de reproducători fixat, se va realiza prin împrumuturi făcute din fondul de 100.000.000 lei creat pe baza legii publicată în Monitorul Oficial

nr) 39 din 17 Februarie 1937. În cazul când comuna nu-și completează lipsurile, prefectura va înscrie din oficiu - în bugetul comunei - suma respectiva pentru alcătuirea fondului necesar acestei completări. Comuna poate repartiza asupra crescătorilor fără reproducători masculi și în proporție cu numărul femelelor invoite la pasunea comunală, suma ce reprezintă costul reproducătorilor masculi cumpărați. Încasarea sumei se va face, în acest caz, de comuna, odată cu taxa de pasunat.

Capitolul 2 - Aplicarea măsurilor de îndrumare zootehnică

Articolul 90

Pentru fiecare rasa de animale, admisă în harta zootehnică, se vor înființa registre genealogice care vor fi ținute la Camerele de Agricultură respective. Modul de ținerea registrelor se va stabili prin regulament. Certificatele de origine se vor elibera de Camera de Agricultură, de crescători sau de Sindicatele de crescători, sub controlul și cu viza Camerei de Agricultură.

Capitolul 3 - Aplicarea măsurilor de încurajare și de propaganda

Articolul 91

În scopul de a ajuta creșterea animalelor, Ministerul Agriculturii și Domeniilor va lua măsuri pentru: 1. Acordarea de împrumuturi rambursabile Camerelor de Agricultură, comunelor, sindicatelor de creștere, asociațiilor de pasunat și cooperativelor agricole pentru cumpărarea de reproducători masculi sau pentru înzestrarea stațiilor de monta ale Camerelor de Agricultură cu construcțiile necesare. 2. Înființarea de târguri de desfacerea animalelor de prasila, remonta, macelarie și de export, cum și înființarea de abatorii de export, hale și instalațiuni frigorifere, în centrele mari de consum din interiorul țării și la punctele de frontieră. 3. Aprovizionarea Camerelor de agricultură cu serurile, vaccinurile și medicamentele necesare, acordându-le în acest scop și subvenții în raport cu nevoile lor și cu mijloacele sale bugetare. 4. Subvenționarea cu pînă la 25% din prețul de cumpărarea reproducătorilor de mare valoare, importați pentru necesitatea improspatarii sîngelui. 5. Acordarea de prime de conservare pentru armasari, iepe de prasila și manji; de prime pentru caii vanduti armatei direct de către crescator și de subvențiuni pentru încurajarea hergheliilor cu un efectiv de cel puțin zece iepe mume. 6. Sprijinirea comercializării și găsirea debuseurilor pentru produsele animale. 7. Publicarea cotatiunilor de bursa ale animalelor, odată cu acelea ale cerealelor.

Capitolul 3 - Aplicarea măsurilor de încurajare și de propaganda

Articolul 92

Sindicatul de creșterea animalelor se vor înființa și vor funcționa pe baza unui statut, aprobat de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, cu avizul Institutului Național Zootehnic și al Camerei de agricultură respective. Sindicatul se vor federaliza pe rase și regiuni. Ele vor beneficia de avantajele acordate cooperativelor de producție, numai dacă funcționează pe temeiul statutului de mai sus și își desfășoară activitatea lor tehnică potrivit directivelor date de minister.

Capitolul 3 - Aplicarea măsurilor de încurajare și de propaganda

Articolul 93

În vederea promovării creșterii animalelor, Ministerul Agriculturii și Domeniilor întreține herghelii, depozite de armasari, tamaslacuri, oerii, depozite de creșterea tineretului și orice alte crescătorii de animale și păsări pentru a produce materialul de elita necesar. Personalul de conducere al acestor instituțiuni de Stat, va fi recrutat pe bază de concurs, dintre medicii veterinari.

Capitolul 4 - Măsuri de apărarea sănătății animalelor

Articolul 94

Pentru apărarea sănătății animalelor se vor aplica dispozițiunile din legea de poliție sanitară veterinară publicată în Monitorul Oficial

- nr) 199 din 2 Decembrie 1912, cu modificările publicate în Monitorul Oficial
- nr) 5 din 6 Ianuarie 1926, și
- nr) 81 din 5 Aprilie 1935 și cu dispozițiunile prevăzute în regulamentul ei de aplicare.

Capitolul 4 - Măsuri de apărarea sănătății animalelor

Articolul 95

Ministerul Agriculturii și Domeniilor are sarcina de a se ocupa cu procurarea serurilor, vaccinurilor și substanțelor biologice necesare la tratarea și profilaxia epizootiilor. Producerea acestor substanțe e un monopol de Stat. El se va exercita de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, în condițiunile ce se vor fixa prin regulamentul legii de față. Ministerul Agriculturii și Domeniilor va putea autoriza importul serurilor, vaccinurilor și substanțelor de mai sus, numai cu avizul Consiliului zootehnic și sanitar-veterinar și sub rezerva controlului ce cade în competența lui.

Capitolul 4 - Măsuri de apărarea sănătății animalelor

Articolul 96

Specialitățile și preparatele medicamentoase și alimentare, precum și orice produse pentru uzul veterinar, se pot importa sau vinde în țara numai cu prealabilă autorizație a Ministerului Agriculturii și Domeniilor. Condițiunile pentru obținerea acestei autorizații se vor fixa prin regulamentul legii de față. Specialitățile și preparatele medicamentoase și alimentare neautorizate, nu pot fi introduse în țara decât pentru scopuri strict științifice sau experimentale și numai de laboratoarele Facultății de Medicină Veterinară ale Institutului de Sero-vaccinuri "Pasteur", sau ale Institutului Național Zootehnic. Partea IX Comercializarea produselor agricole

Capitolul 4 - Măsuri de apărarea sănătății animalelor

Articolul 97

În puterea legii de față și potrivit normelor ce se vor statorni prin regulamentul ei de aplicare, comerțul intern și comerțul de export, al produselor agricole din România, se va face numai pe baza sistemului de clasare, în care scop guvernul e autorizat să ia - prin Ministerul Agriculturii și Domeniilor - măsurile pregătitoare pentru introducerea și aplicarea în bune condițiuni a acestui sistem.

Capitolul 4 - Măsuri de apărarea sănătății animalelor

Articolul 98

Introducerea sistemului de clasare se va face pe temeiul unui Înalt Decret Regal, dat în urma unui jurnal al Consiliului de Miniștri, cu avizul Consiliului Superior al Agriculturii și al Consiliului Superior Economic.

Capitolul 4 - Măsuri de apărarea sănătății animalelor

Articolul 99

Sistemul de clasare se va introduce întâi la comerțul de export și numai după aceea - treptat și în măsura posibilităților - la comerțul interior al produselor agricole, în ordinea de preferință ce Consiliul de Miniștri va găsi cu cale.

Capitolul 4 - Măsuri de apărarea sănătății animalelor

Articolul 100

Clasarea produselor agricole se va face în două categorii, și anume: 1. În categoria întâia vor fi clasate produsele agricole destinate exportului; 2. În categoria a doua vor fi clasate produsele agricole destinate comerțului intern. Fiecare din aceste două categorii va avea clasele ce se vor stabili de Consiliul de Miniștri, pentru fiecare produs în parte, odată cu introducerea sistemului de clasare respectiv.

Capitolul 4 - Măsuri de apărarea sănătății animalelor

Articolul 101

Clasarea produselor agricole, înăuntrul fiecăreia din cele două categorii dela articolul precedent, se va face pe tipurile ce se vor statorni anual de către Consiliul Superior de Clasarea produselor agricole, înființat prin legea de față - în raport cu situațiunea și calitatea producțiunii respective și potrivit cu cerințele piețelor din afară - pentru produsele destinate exportului - sau cu cerințele pietii launtrice, pentru produsele destinate comerțului intern.

Capitolul 4 - Măsuri de apărarea sănătății animalelor

Articolul 102

În vederea clasării privitoare la comerțul de export, Consiliul de Miniștri va fixa - prin jurnalul menționat la art. 97 de mai sus - punctul de frontieră și porturile prin care se va face exportul produsului agricol respectiv, interzicând ieșirea din țara a acestui produs prin alte puncte sau porturi decât acestea.

Capitolul 4 - Măsuri de apărarea sănătății animalelor

Articolul 103

Operațiunea de clasare a produselor agricole se va executa de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, în conformitate cu dispozițiunile de mai sus și după directivele și sub controlul unui consiliu numit Consiliul Superior de Clasarea produselor agricole, care va lua fiinta pe temeiul legii de față.

Capitolul 4 - Măsuri de apărarea sănătății animalelor

Articolul 104

Din momentul aplicării sistemului de clasare, produsul agricol respectiv nu va putea fi negociat decât pe baza unui certificat de clasare, care e opozabil terților și care se va elibera de organele special însărcinate cu clasarea, după normele ce se vor stabili prin regulamentul legii de față. Partea X Regulamentarea și coordonarea activității experimentale agricole în institutiunile de Stat

Capitolul 4 - Măsuri de apărarea sănătății animalelor

Articolul 105

Institutele care vor contribui la desfășurarea activității de cercetări științifice și experimentale, în spiritul legii de față, sînt:

- a) Institutul de Cercetări Agronomice al României;
- b) Institutul Național Zootehnic;
- c) Institutul de Cercetări și Experimentari Forestiere;
- d) Institutul Meteorologic Central, dela Ministerul Apărării Naționale. Cercetările științifice și experimentale la institutele de mai sus se vor face sub directivele și sub controlul Ministerului Agriculturii și Domeniilor, pe baza unui plan de experimentare, elaborat de o comisiune compusa din directorii acestor institute. Aceasta comisiune va lucra sub președinția ministrului sau subsecretarului de Stat dela Departamentul Agriculturii și Domeniilor. Planul întocmit de aceasta comisiune va fi supus Consiliului Superior al Agriculturii, pentru aprobarea și încadrarea lui în programul general de îndrumare prevăzut la art. 12. Încercările cu scop demonstrativ și de popularizare se vor face de Camerele de agricultura, de scoalele de agricultura și silvicultura de diferite grade și de celelalte instituții ale Ministerului Agriculturii și Domeniilor. Aceste instituții vor putea întreprinde experiențe cu caracter științific numai în cadrul planului de lucru și după metodele unitare stabilite de minister și sub controlul institutului de specialitatea respectiva. Instituțiile sînt obligate sa comunice Ministerului rezultatele obținute, spre a se putea întocmi, în fiecare an, o dare de seama generală.

Capitolul 4 - Măsuri de apărarea sănătății animalelor

Articolul 106

Pentru a organiza rețeaua de stațiuni experimentale și de câmpuri de experiență indispensabile, Ministerul Agriculturii și Domeniilor va îngriji ca fiecare regiune tipică, din punct de vedere pedologic și climatic, să fie înzestrată cu cel puțin o stațiune experimentală și cu câmpurile de experiență necesare. Terenurile atribuite acestor stațiuni și câmpuri de experiență, precum și terenurile aparținând fermelor, pepinierelor și centrelor agronomice actuale sau celor ce se vor înființa pe temeiul legii de față, nu pot primi altă destinație în viitor, decât pe bază de lege specială, cu excepțiunea cazului prevăzut de art. 21 din prezenta lege. Institutul Meteorologic Central este obligat să instaleze stațiuni meteorologice de gradul al doilea și al treilea, în localitățile unde există stațiuni experimentale sau câmpurile de experiență menționate mai sus.

Capitolul 4 - Măsuri de apărarea sănătății animalelor

Articolul 107

Ministerul Agriculturii și Domeniilor poate acorda ajutorul său și poate pune laboratoarele sale - pentru facerea de analize - la dispoziția cercurilor experimentale particulare numai dacă acestea fac cercetări ce intră în cadrul planului de mai sus, au personalul tehnic necesar și aplică metodele experimentale recomandate de Institutul Științific de pe lângă Minister. Partea XI Măsuri privitoare la conducerea exploatarilor agricole, la învoielile agricole și la organizarea muncii agricole

Capitolul 1 - Măsuri privitoare la conducerea exploatarilor agricole

Articolul 108

Conducerea exploatarilor agricole poate fi făcută de proprietari sau arendașii lor, fie direct, fie prin personal anume angajat. Personalul angajat trebuie să fie de naționalitate română și să fie major.

Capitolul 1 - Măsuri privitoare la conducerea exploatarilor agricole

Articolul 109

Personalul angajat de Stat, de instituțiile de Stat și de persoanele juridice sau morale publice, pentru conducerea exploatarilor agricole de orice fel și de orice întindere, trebuie să întrunească și condițiunea de a fi înscris în Corpul Agronomic - sau secțiunile lui, - înființat prin legea publicată în Monitorul Oficial

nr) 135 din 25 Iunie 1927. Aceeași obligațiune o au și persoanele juridice sau morale private, care exploatează o întindere de cel puțin 50 ha teren cultivabil. Drepturile celor ce se vor găsi în funcțiune în momentul publicării legii de față se respectă. Pentru instituțiile private salarizarea personalului angajat rămâne la libera convenție a părților.

Articolul 110

Sînt supuse legii de fața următoarele învoieli agricole făcute între proprietarii sau arendașii de moșii și muncitorii de pămînt din localitatea respectiva:

- a) Învoielile - fie în bani, fie în dijma - prin care se arendeaza o întindere de pămînt mai mica de 6 ha, de fiecare cap de familie, pentru aratura sau faneata. Se exceptează fanetele insamantate, terenul dat cu arenda pentru cultura de zarzavaturi, pentru pepeni, sau pentru plantele industriale și medicinale ce se vor determina prin regulamentul de aplicarea legii de fața, terenul pe care s'au făcut îmbunătățiri funciare, precum și terenurile ce se dau invoitelor ogorate din toamna;
- b) Învoielile prin care muncitorii de pămînt se obliga sa lucreze cu ziua sau cu măsura la muncile agricole, ce se vor determina prin regulamentul de aplicare al legii de fața, înțelegandu-se prin aceasta numai învoielile făcute cu cel puțin 30 zile înainte de începerea muncii respective în localitate. Se exceptează lucrătorii agricoli calificați, muncitorii străini, muncitorii angajați în timpul sezonului de lucru, precum și servitorii angajați cu luna sau cu anul.

Articolul 111

Învoielile agricole nu se pot face decât prin contracte scrise, încheiate în conformitate cu dispozițiunile legii de fața. Învoielile pentru arendarea de terenuri nu se pot încheia decât pentru o perioadă de cel mult 5 ani și numai în cursul anului ce precede acea perioada. Învoielile pentru munci nu se pot face decât în bani și numai pentru muncile ce urmează a fi executate în cursul anului agricol respectiv. Ele nu se pot executa decât în localitatea și pentru lucrarea prevăzută în contract, neputînd fi cedate decât proprietarului sau arendașului care ar intra imediat în exploatarea mosiei respective. Contractele de învoieli agricole se vor încheia numai conform formularului tip stabilit de Ministerul Agriculturii și Domeniilor. În comunele rurale și suburbane, contractele vor fi autentificate la primărie, iar în comunele urbane și municipii, ele se vor autentifica la judecătoria de ocol respectiva. Toate contractele de învoieli agricole, cum și orice cereri în legătură cu ele, sînt scutite de taxele de timbru și înregistrare, cum și de timbru de aviație. Prin derogare dela legea de organizare a Corpului de avocați, aceste acte vor fi redactate de greșierii de judecătoria, de notarii sau de secretarii comunali, nefiind necesară la autentificare prezenta unui avocat. Procedura legalizării și autentificării acestor contracte, cum și a acțiunilor izvorâte din ele, este gratuita. Conflictelor ce nasc din asemenea contracte sînt de competența judecătoriilor de ocol, care judeca în prima instanța, cu drept de opoziție pentru părțile lipsa și cu drept de recurs la tribunal. Aceste litigii se judeca de urgenta și cu precădere.

Articolul 112

Autentificarea contractelor de învoieli agricole nu se poate face decât dacă ele sînt întocmite în conformitate cu legea de fața. În caz de refuz al primarului de a autentifica asemenea acte, părțile se pot adresa judecătorei respective. Învoielile agricole încheiate fără respectarea condițiilor impuse prin legea de fața sînt nule de plin drept și nu li se va da curs nici după prezenta lege și nici după dreptul comun. În cazul cînd aceste contracte au fost puse în lucrare, judecătorul de ocol, după cererea uneia din părți, va cita părțile și, în cazul cînd ele ajung la învoiala, prin buna înțelegere, în limitele legii, va confirma noua învoiala, anulând pe cea ilegală. În cazul cînd părțile nu cad de acord, judecătorul-anulând învoiala ilegală, pe bază de probe scrise, arătări de martori și chiar pe prezumțiuni, rezultînd din obiceiul locului-va fixa condițiile învoielii, potrivit legii de fața. În ambele cazuri, hotărîrea judecătorului se va transcrie în registrul de învoieli agricole al comunei respective.

Articolul 113

Prețul maxim de arenda sau proporția maximă de dijma, convenită proprietarului ori arendașului care da terenul, precum și prețul minim al muncitorilor privitoare la lucrările specificate sub litera b dela art. 110, se vor fixa pe timp de 3 ani, de către comisiunea județeană de învoieli agricole, ce va lua fiinta pe lîngă fiecare Cameră de Agricultură, pe baza acestei dispozițiuni. Începutul anului agricol se va fixa prin regulament. Aceasta comisiune se va compune din:

- a) Președintele, sau - în lipsa - vicepreședintele Camerei de Agricultură, ca președinte al comisiunii. În cazul cînd președintele sau vicepreședintele nu fac parte din categoria proprietarilor cu peste 50 ha, va intra și un proprietar care să reprezinte această categorie, desemnat de Camera de Agricultură, așa cum se arata mai jos.
 - b) Directorul, sau - în lipsa - subdirectorul Serviciului agricol județean, și
 - c) Un satean, delegat de adunarea generală a Camerei de Agricultură dintre membrii aleși prevăzuți la art. 25, pct. 3 din legea pentru înființarea Consiliului Superior Economic și organizarea Camerelor profesionale, publicată în Monitorul Oficial
- nr)** 98 din 29 Aprilie 1936. Odată cu alegerea proprietarului menționat la alineatul 5, și a sateanului delegat prevăzut la alineatul precedent, adunarea generală a Camerei va desemna și pe supleanții lor, din aceeași categorie din care se aleg titularii. Normele de funcționare ale acestei comisiuni și criteriile ce trebuiesc avute în vedere la fixarea prețului de arenda, a dijmei și a prețului muncitorilor, se vor stabili prin regulamentul de aplicare al acestei legi. În caz de paritate, votul președintelui hotărăște. Deciziunile date de Comisiunea județeană de învoieli agricole, vor fi afișate în toate comunele și publicate în Monitorul județului. Aceste deciziuni vor fi înaintate de Camera de Agricultură la Uniunea Camerelor de Agricultură, spre aprobare. În termen de 15 zile dela data publicațiunii, orice parte interesată poate face întîmpinări, împotriva deciziunilor fixate de Comisiunea județeană de învoieli agricole. Aceste întîmpinări se vor adresa Uniunii Camerelor de Agricultură. După expirarea acestui termen, Uniunea Camerelor de Agricultură va hotărî definitiv asupra prețurilor maxime și minime de mai sus, publicându-le apoi în Monitorul Oficial.

Articolul 114

Singura dijma îngaduïta e dijma deavalma, înțelegandu-se prin aceasta proporția în care se împarte recolta terenului între proprietar sau arendaș de o parte și învoit de altă parte. Plata prin munca a banilor datorati pentru arendarea de pamanturi nu se poate face decât în baza unui contract deosebit.

Articolul 115

Invoitul e răspunzător față de proprietarul sau arendașul respectiv, pentru toată paguba rezultată din faptul că nu și-a executat la vreme, sau în bune condițiuni, muncile impuse prin contract.

Articolul 116

În cazul când invoitul nu-și executa lucrările tehnice, cerute de legea de fața sau prevăzute în contact, proprietarul sau arendașul respectiv poate angaja, în contul invoitului, oameni pentru executarea acestor lucrări, sau poate cere rezilierea contractului, cu pierderea oricărui drept de despăgubire, din partea invoitului respectiv. Angajarea oamenilor în contul invoitului se va face prin intermediul primăriei respective, cu procedura ce se va fixa prin regulament. Rezilierea contractelor se va pronunța de judecătoria de ocol. În învoelile privitoare la arendarea de pământ, proprietarul sau arendașul respectiv este răspunzător, față de învoit pentru toate pagubele pricinuite din faptul că nu i-a pus la dispoziție la timp, terenul arendat în condițiunile contractului. Invoitul poate cere, fie rezilierea contractului cu daune, la judecătoria de ocol, a situației proprietății, fie arendarea, în contul proprietarului sau arendașului, a unui alt teren de aceeași întindere, prin intermediul primăriei și după procedura ce se va prevedea la regulamentul legii de fața.

Articolul 117

În afară de cazurile de forta majoră, dijmuitul recoltei - de pe terenurile făcînd obiectul contractelor de învoiala agricolă - trebuie să înceapă în cel mult 15 zile dela terminarea completa a recoltarii din tarlăua respectiva și sa continue fără întrerupere. În caz de întîrziere, dijmuitul se va face de către pretor, la cererea părții și după procedura ce se va stabili prin regulament. Dacă proprietarul, arendașul, sau împuternicitul lor nu se prezintă la dijmuire dijma respectiva va fi lăsată pe camp, invoitul rămînînd deslegat de obligațiunea de a mai cara dijma proprietarului sau arendașului.

Articolul 118

Invoitul nu-și poate ridica recolta sau dijma decât după executarea tuturor obligațiilor sale, rezultând din contractele de învoială în curs ce are cu proprietarul sau arendașul respectiv și după despăgubirea proprietarului sau arendașului dela care are terenul, pentru toate pagubele pricinuite și constatate, conform dispozițiilor art. 115 și 116 de mai sus.

Articolul 119

În cazul când invoitul nu achită proprietarului sau arendașului respectiv sumele datorate, adică: arenda, cheltuielile făcute de proprietar ori arendaș în contul invoitului, potrivit dispozițiilor art. 116, precum și orice alte sume certe, rezultând din hotărâri judecătorești definitive și executorii - în legătură cu învoiala respectiva - primarul sau președintele comisiei interimare va declara - la cererea părții - recolta cuvenită sateanului, sechestrata în mâinile proprietarului ori arendașului respectiv, după procedura ce se va prevedea în regulamentul legii de față. Primarul va înainta judecătoriei ocolului respectiv un exemplar din procesul-verbal de sechestru. Judecătorul va chema părțile și va hotărî de urgență, atît asupra legitimității pretențiunii proprietarului sau arendașului, cat și asupra contestatiunii ce invoitul ar formula în instanța. Hotărîrea judecătorului e definitivă și executorie, cu drept de recurs la tribunal. Pe baza hotărîrii judecătorului de ocol, rămasă definitivă, notarul comunal în comunele rurale, sau șeful poliției, ori comisarul delegat, în comunele urbane, vor publică vînzarea recoltei sechestrata, cu procedura ce se va prevedea în regulament. Prețul arendeii pămîntului - fie de cultura, fie de faneata - e privilegiat, avînd rang imediat după impozitul agricol al terenului respectiv. Dacă sateanul își ridică recolta înainte de a fi fost dijmuț sau înainte de a-și fi achitat către proprietar datoriile sale derivînd din terenul ce are în arenda - asa cum aceste datorii au fost prevăzute la alineatul 1 de mai sus - faptul va fi socotit ca abuz de încredere și va fi pedepsit ca atare conform codului penal.

Articolul 120

Proprietarii sau arendașii sînt datori a socoti pe invoitii lor la sfîrșitul fiecărei campanii agricole și a depune la primărie pînă la 31 Decembrie - în dublu exemplar - lista rămășițelor de muncă sau bani rezultând din învoelile agricole respective. Primării vor fi obligați sa afișeze lista timp de 15 zile în localul primăriei, primind și înregistrînd orice întîmpinare depusa de invoiti în acest timp. La expirarea acestui termen primarul va legaliza lista, făcînd mențiune de intampinările depuse și va preda un exemplar proprietarului sau arendașului. Pentru sumele necontestate lista legalizată astfel de primar constituie un titlu definitiv și executoriu al proprietarului sau arendașului, față de invoitii respectivi, executarea ei urmînd a se face potrivit dispozițiilor articolului precedent.

Capitolul 2 - Măsuri privitoare la învoelile agricole

Articolul 121

Primăriile sînt obligate să aibă și să țină un registru pentru înscrierea contractelor de învoielii agricole. Notarul comunal e obligat să trimeata Serviciu-agricol județean copie certificată de pe toate contractele de învoiala agricolă încheiate.

Capitolul 3 - Măsuri privitoare la muncitorii agricoli, lucrătorii agricoli calificați și servitorii agricoli

Articolul 122

Angajarea muncitorilor agricoli, facuta cu cel puțin 30 de zile înainte de începerea muncii respective în localitate, precum și a lucrătorilor agricoli calificați și a servitorilor agricoli, nu se poate face decât dacă ei sînt înscriși ca atare la primăria domiciliului lor. Primăria e obligată să țină, în acest scop, un registru pentru înscrierea muncitorilor agricoli, un registru pentru înscrierea pe categorii a lucrătorilor agricoli calificați și alt registru pentru înscrierea pe categorii a servitorilor agricoli, stergand din registre pe cei ce nu-și respecta angajamentele luate. Cererea de înscriere și certificatele doveditoare sînt scutite de timbru fiscal și de aviatie. Pentru a fi înscris în registru, solicitatorul trebuie să aibă cetățenia română. Înscrierile se vor face și din oficiu. Se exceptează, dela dispozițiunile de mai sus, muncitorii agricoli angajați în timpul sezonului de lucru, precum și lucrătorii agricoli calificați și servitorii agricoli ce se angajează să lucreze în localitatea unde domiciliază. Nimeni nu poate fi recunoscut ca lucrator agricol calificat decât pe baza supunerii la o proba ce se va organiza potrivit normelor ce se vor prevedea în regulamentul legii de față - în fiecare an - de Camera de Agricultură respectiva, pentru lucrările a căror lista se va fixa prin regulamentul legii de față. Cei declarați admiși ca lucrători agricoli calificați vor capata din partea Camerei de agricultură câte o carte de lucrator calificat, pe baza căreia posesorul ei va cere înscrierea în registrul de lucrători agricoli calificați, al primăriei unde domiciliază. Notarii, sau - în lipsa acestora, - secretarii comunali, sînt obligați să înainteze Camerei de agricultură din județ, la 1 ale fiecărei luni, lista muncitorilor agricoli, a muncitorilor agricoli calificați și a servitorilor agricoli disponibili și dornici să se angajeze în alte comune sau în alt județ. Ei sînt de asemenea obligați să înainteze Camerei de agricultură copie de pe toate contractele de muncă agricolă, încheiate.

Capitolul 3 - Măsuri privitoare la muncitorii agricoli, lucrătorii agricoli calificați și servitorii agricoli

Articolul 123

Angajarea muncitorilor agricoli sau a lucrătorilor calificați se va face numai pe bază de contracte scrise, autentificate de primarul comunei, asistat de notar, iar a servitorilor agricoli se va face prin condicuta, ce se va elibera de primărie, după normele prevăzute în regulamentul acestei legi. În comunele urbane, contractele se vor autentifica de judecătorul de ocol respectiv, iar condicutele se vor elibera de organele polițienești. Contractele și condicutele de asemenea natura sînt scutite de timbre și se vor încheia conform formularului-tip, întocmit de Ministerul Agriculturii și Domeniilor. Conflictele ce se ivesc din asemenea contracte, sau cele ivite între stăpâni și servitorii lor agricoli se vor judeca de judecătoria de ocol a locului unde trebuie executată munca sau serviciul. Cărțile de judecată se vor pronunța cu opoziție și fără drept de apel. Acțiunea și întreaga procedura de urmat sînt scutite de orice taxa, de timbru fiscal și de aviatie.

Articolul 124

Muncile angajate în condițiunile de mai sus nu se pot executa decât în localitatea și numai pentru lucrarea prevăzută în contractele respective, neputând fi cedate decât proprietarului sau arendașului care ar urma imediat în exploatarea mosiei respective. Plata muncilor trebuie făcuta numai în bani - cu sau fără tain - proprietarul sau arendașul respectiv fiind indatorat sa îngrijească de starea sanitară a muncitorilor, a lucrătorilor calificați sau a servitorilor agricoli ce a angajat. Nu se pot încheia contracte de muncă decât pentru anul agricol în curs. În cazul când pentru plata muncilor se da și tain se va înscrie în contract și valoarea lui în bani, asa cum a fost fixată la contractare de către părți.

Articolul 125

Muncitorii agricoli, lucrătorii agricoli calificați și servitorii agricoli sînt răspunzători față de contractant pentru toate pagubele pricinuite prin neexecutarea muncilor sau serviciului la care s'au angajat, pentru pagubele izvorâte din modul cum executa muncile sau serviciul, precum și pentru pagubele pricinuite din neglijența sau reaua lor voința. Ei sînt răspunzători și de ținerea în buna stare a mașinilor și instrumentelor încredințate pentru executarea muncilor. Partea XII Scutiri și înlesniri

Articolul 126

Sînt scutite de orice impozite către Stat, județ sau comuna, suprafețele cultivate cu plantele ce se vor declara de utilitate naționala printr'un jurnal al Consiliului de Miniștri. Durata scutirii se va fixa prin jurnalul respectiv.

Articolul 127

Beneficiază de o reducere de 50 la suta din impozitul agricol elementar - începînd dela 1 Aprilie 1937 pînă la 1 Aprilie 1947 - suprafețele mai mari de 1/2 ha ale aceluiași proprietar, cultivate cu: bumbac, orez, lupin, chimion, ricin, hamei, cicoare, mac, anison, naut. De aceeași reducere beneficiază și suprafețele ocupate cu legume cultivate pentru samanta, cu flori sau cu plante medicinale și tinctoriale ce se vor determina prin regulamentul de aplicare al legii de față.

Articolul 128

Beneficiază pe timpul dela 1 Aprilie 1937 pînă la 1 Aprilie 1947, de o reducere de 30 la suta din impozitul agricol elementar, suprafețele mai mari de 1/2 ha ale aceluiași proprietar, cultivate cu: lucerna, trifoiul, sparceta, ghizdei, borceag, linte, bob, sfecla de nutret, canepa sau în.

Articolul 129

Beneficiază de o reducere de 10 la suta din impozitul agricol elementar:

- a) Loturile de improprietarire atribuite prin legile de reforma agrară din 1921 și care se păstrează în întinderea lor inițială, în mana unuia din moștenitori;
- b) Pășunile comunale sau în devălmășie, la care s'au executat în întregime amenajamentele întocmite în conformitate cu legea de față;
- c) Proprietățile agricole comasate prin aplicarea dispozițiilor din art. 9 al legii de față.

Articolul 130

Plantatiunile cu specii proprii regiunii, ce se vor face de agricultori după publicarea acestei legi, în regiunile declarate prin regulamentul acestei legi ca regiuni de stepa ale țării, dau dreptul proprietarilor respectivi la o scutire totală din impozitul agricol elementar pe timp de 15 ani, pentru o suprafața de teren agricol, din oricare proprietate a lor, egala cu suprafața ce vor fi dovedit ca au plantat. De aceeași scutire beneficiază și proprietarii plantatiunilor ce se vor face pe suprafețe de orice mărime, de: ponoare, surpaturi, nisipuri, sau orice alte terenuri improprii culturilor agricole, plantate cu orice esente silvice sau cu răchitării, - sau ai terenurilor drenate. Perdelele de arbori cum și pădurile ce se vor crea de proprietari în regiunile de stepa, pe soluri cultivabile - în afară de cele destinate cu păduri și perdele de protecție, în înțelesul legilor pentru pădurile de protecție, publicate în Monitorul Oficial

nr) 88 din 13 Aprilie 1935 și

nr) 94 din 20 Aprilie 1935 - nu sînt supuse regimului silvic. Pădurile și perdelele de arbori create după publicarea acestei legi, în regiunile de stepa, cu specii proprii acestor regiuni și intrand sub prevederile legilor din 13 Aprilie 1935 și 20 Aprilie 1935, menționate la alineatul precedent, dau dreptul proprietarilor respectivi la o scutire totală de impozitul agricol elementar pe timp de 25 ani, pentru o suprafața de teren agricol din orice proprietate a lor, egala cu suprafața pădurilor respective. Dovada plantării, pentru oricare din cazurile de mai sus se va face cu certificatul eliberat de ocolul silvic respectiv. Noile plantatiuni de nuci făcute după publicarea legii de față, în conformitate cu dispozițiunile regulamentului prezentei legi, se vor bucura de o scutire totală a impozitului elementar pentru o suprafața de teren agricol din orice proprietate a lor, egala cu suprafața plantată cu nuci, pe o durată de 25 de ani.

Articolul 131

Sînt scutite de taxele vamale - cu avizul Institutului Național Zootehnic și Consiliului Zootehnic și Sanitar-veterinar, - animalele de reproducție necesare institutiunilor și fermelor recunoscute de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, ca producand material zootehnic de elita. De aceeași scutire se bucura, - cu avizul Institutului de Cercetări Agronomice al României și al Consiliului tehnic agronomic, - mașinile și uneltele ce nu se fabrica în țara și care se vor importa în intervalul dela 1 Aprilie 1937 pînă la 1 Aprilie 1947, de către agricultori, comune, Camere de agricultura, asociații sau cooperative agricole, instituțiuni de învățămînt agricol și de către Uniunea Camerelor de Agricultura:

- a) Pentru cultura, recoltarea și prelucrarea producției plantelor menționate la art. 126, 127 și 128 de mai sus, sau pentru instalații industriale, înființate în vederea condiționării și prelucrării produselor agricole vegetale ori animale;
- b) Pentru înființarea de abatorii, laptarii, sau orice fel de instalații necesare la păstrarea și prelucrarea produselor agricole de origine vegetala ori animala;
- c) Pentru prelucrarea resturilor dela abatorii și a transformarii lor în îngrășăminte chimice.

Articolul 132

Se bucura de o reducere de 50 la suta a impozitelor către Stat, județ și comuna, pînă la 1 Aprilie 1947, instalațiile industriale ce se vor înființa după publicarea legii de fața, în comunele rurale, în gări sau în porturi, de către producători ori de către syndicate, Camere de Agricultura, asociații, sau cooperative de producători, pentru curățirea și uscarea mecanică a semințelor de plante agricole, sau pentru prelucrarea produselor agricole vegetale ori animale și care vor întrebuița numai lucrători români și vor avea la conducerea lor și ca personal ajutator numai români specializați în tehnica industrializării agricole.

Articolul 133

Beneficiază pînă la 1 Aprilie 1947, de o reducere de 25 la suta din impozitele către Stat, județ și comuna, instalațiile industriale în fiinta sau cele ce se vor înființa după publicarea legii de fața și care vor prelucra produse agricole alimentare pentru export, standardizate după normele ce se vor stabili prin regulamente speciale, întocmite de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, de acord cu Ministerul de Industrie și Comerț. Nu intră în cadrul acestei dispoziții morile, fabricile de spirt, cele de băuturi spirtoase, cele de bere și cele de zahăr. Producătorii sau fabricantii de produse standardizate, în conformitate cu regulamentele menționate la alineatul 1 de mai sus, au dreptul de a imprima pe produsele lor - o marca specială - ce li se va conferi de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, după normele ce se vor stabili prin regulamentul legii de fața.

Articolul 134

În scopul de a reglementa desfacerea materiilor prime de proveniență agricolă, Consiliul de Miniștri e autorizat ca la propunerea Ministerului Agriculturii și Domeniilor să impună furnisorilor tuturor instituțiilor de Stat sau puse sub controlul Statului, obligațiunea de a face dovada că și-au procurat materiile prime respective de la producători prin Centrala Cooperativa de producție, aprovizionare și valorificare agricolă sau prin Uniunea Centrală a Sindicatelor Agricole, cu prețul minimal ce se va prevedea prin jurnalul respectiv și care se va calcula pe baza prețului de cost. De asemenea Consiliul de Miniștri poate ca, la propunerea Ministerului Agriculturii și Domeniilor, să fixeze prețuri minimale la produsele agricole de origine vegetală sau animală, calculate pe baza prețului de cost. Primăriile comunelor urbane și municipiilor nu pot fixa prețuri maximale la aceste produse decât cu respectarea prețurilor minimale stabilite în baza alineatului precedent.

Articolul 135

În scopul de a reglementa raporturile dintre producătorii de materii prime agricole-vegetale sau animale-de o parte și industriile ce transforma aceste materii de altă parte, Ministerul Agriculturii și Domeniilor și Ministerul Industriei și Comerțului vor institui-pe baza legii de față-comisiuni speciale, pe categorii de industrii, prezidate de un consilier dela Curtea de Apel din București, tras la sorti, și avînd fiecare din ele cîte 6 membri, dintre care 5 reprezentanți ai producătorilor și 5 reprezentanți ai fabricilor de categoria respectiva, aleși de fiecare din ministerele de mai sus, din cîte o lista de 10 persoane, recomandate deosebit de către Uniunea Centrala a sindicatelor agricole și de către Uniunea generală a industriasilor din România; iar al saselea membru va fi președintele Uniunii Camerelor de Agricultură, sau un delegat al său și președintele Uniunii Camerelor de Industrie și Comerț, sau un delegat al

ei) Directorul agriculturii din Ministerul Agriculturii și Domeniilor și Directorul industriei din Ministerul Industriei și Comerțului, fac parte din aceste comisiuni. Mandatul președintelui și al membrilor ce alcatuesc comisiunile e pe termen de trei ani. Pentru fiecare dintre membrii comisiunii se va desemna în același mod cîte un supleant. Constituirea fiecărei comisiuni se face prin Înalt Decret Regal, la propunerea ministrilor de agricultură și domenii, de industrie și comerț și ele vor funcționa pe lîngă Ministerul de Industrie și Comerț. Aceste comisiuni vor stabili convențiile anuale și contractele-tip, fixând: condițiunile de cultura plantelor; modalitatea de predare a producției brute către fabrica respectiva; prețul pentru producția brută, ținînd seama de cheltuielile efective de fabricație și de prețul de vânzare al produsului fabricat; modalitatea de plată către producători; sancțiunile de aplicat părții în culpa, față cu obligațiunile contractuale și tot ceea ce se va mai găsi necesar, pentru armonizarea intereselor dintre producători și fabricantii respectivi. Comisiunile vor stabili și prețul produselor fabricate. Toate lucrările acestor comisiuni, în ceea ce privește fixarea definitivă a prețului, atît a materiilor prime cat și a produselor fabricate, au caracterul de avize consultative. Ele urmează a fi supuse aprobării Consiliului de Miniștri, la propunerea Ministrilor de Agricultură și Domenii și de Industrie și Comerț. Deciziunea Consiliului de Miniștri, data pe baza propunerii departamentelor de mai sus, este definitivă și obligatorie. Nerespectarea acestor prețuri, astfel fixate, atrage aplicarea sancțiunilor prevăzute în art. 7 din legea pentru infranarea și reprimarea speculei ilicite. Deosebit de aceste atribuțiuni generale, fiecare comisiune se va pronunța și va da avize motivate, în toate chestiunile ce i se vor supune de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, de Ministerul de Industrie și Comerț, precum și de organizațiunile profesionale ale producătorilor sau industriasilor. Orice neînțelegeri derivînd din convențiile sau contractele-tip de mai sus, se vor judeca în prima și ultima instanța de comisiunile speciale instituite prin alineatul 1-ii al acestui articol. Normele de funcționare ale acestor comisiuni, procedura și termenele de judecată, se vor fixa prin regulamentul legii de față. Hotărîrile acestor comisiuni, în ceea ce privește aplicarea sancțiunilor, vor putea fi atacate cu recurs la Curtea de Apel din București, de către partea interesată, în termen de 15 zile dela pronunțare. În caz de casare Curtea evoca și judeca fondul. Hotărîrile comisiunilor rămase definitive, precum și deciziunile Curții de Apel date în recurs, se vor executa cu formula executorie de către instanța în drept, la cererea părții, procedîndu-se la executare după dreptul comun.

Articolul 136

Fabricile intrand în prevederile articolului precedent și care în raporturile lor cu producătorii de materie prima nu vor respecta, în totalitatea lor, hotărârile comisiunilor speciale instituite pe baza articolului precedent, vor fi condamnate, pe lângă plata daunelor cauzate producătorilor, în raport cu convențiile și contractele-tip și la o amenda pînă la un milion lei în folosul Ministerului de Agricultură și Domenii și al Camerei de Agricultură din județul unde își are sediul fabrica, pe jumătate pentru fiecare. În caz de recidiva comisiunile speciale vor sesiza Ministerul de Industrie și Comerț, pentru a se retrage fabricii în culpa toate avantajele de care s'ar bucura pe baza legilor în vigoare. Producătorii, care în raporturile lor cu fabricile nu vor respecta în totalitatea lor hotărârile comisiunilor speciale instituite conform articolului precedent, vor fi condamnați pe lângă plata pagubelor cauzate fabricilor și la o amenda de 100-1.000 lei de fiecare hectar contractat, iar în caz de recidiva vor fi eliminați dela cultura pe timp de 1-3 ani. Pentru produsele categoriilor de industrii, cărora li se aplică dispozițiunile legii de față, la licitațiunile pentru furnituri publice, nu pot fi admise decât fabricile care au cumpărat materia prima indigena pe baza convențiilor speciale. De asemenea, atît la furniturile pe bază de licitație, cat și la contractările prin buna învoiala cu instituțiile de Stat, județ sau comuna, se va tine seama, la calculul prețului fabricatelor furnisate, de acest preț de cumpărare a materiei prime. Un jurnal al Consiliului de Miniștri, în urma propunerii Ministerului de Agricultură, va stabili categoria produselor agricole, vegetale sau animale, asupra cărora urmează să se aplice dispozițiunile articolului precedent și ale acestui articol. Tot printr'un jurnal al Consiliului de Miniștri, se vor putea delimita și suprafețele obligatorii de cultura, pentru fiecare dintre fabricile care utilizează produse agricole. Dispozițiunile legii pentru infranarea și reprimarea speculei ilicite, se aplică și în aceasta materie.

Articolul 137

În termen de cinci ani dela data publicării legii de față, primăriile municipiilor și cele ale comunelor urbane sînt obligate sa înființeze:

- a) Oboare de cereale și târguri de vite, înzestrate cu cele necesare pentru cantarirea cerealelor și pentru adăpostirea, hranirea și cantarirea vitelor și care vor fi puse sub administrarea Camerelor de comerț și de industrie și sub controlul Camerelor de agricultură;
- b) Brutarii mecanice și instalații pentru colectarea și distribuirea laptelui;
- c) Antrepozite frigorifere și hale de desfacere pentru produsele agricole, înzestrate cu instalații de sortare, depozitare și păstrare și conduse de titrați, specializați în tehnica industrializării și comercializării agricole. În acest scop, Ministerul de Interne va înscrie din oficiu - în bugetul municipiilor și al comunelor urbane - o cota de 2 la suta, din totalul veniturilor ordinare ale bugetului respectiv. Aceasta reținere va servi la constituirea unui fond numit "Fondul antrepozitelor frigorifere și al hanelor de desfacere" al comunei respective. Acest fond va fi depus la Cassa de Depuneri și Consemnațiuni și va servi numai la aceasta destinație, orice alta întrebuințare decât aceasta fiind socotită ca deturnare de fonduri. Antrepozitele și halele de desfacere comunale vor fi puse, de preferinta, la dispozițiunea producătorilor sau organizațiilor acestora, în schimbul unor taxe, fixate printr-un tarif aprobat de Ministerul Agriculturii și Domeniilor. Dacă primăriile municipiilor și cele ale comunelor urbane nu vor înființa, în termenul prevăzut, târgurile de vite și antrepozitele frigorifere și halele de desfacere, Ministerul Agriculturii și Domeniilor le va putea înființa în contul primăriilor. Partea XIII Măsuri de poliție agricolă

Capitolul 1 - Dispozițiuni generale

Articolul 138

Poliția agricolă cuprinde totalitatea măsurilor cu caracter administrativ, polițienesc, sau judiciar, luate de organele legale, cu privire la paza și supravegherea bunurilor agricole de pe teritoriul comunelor rurale, suburbane, urbane și municipiilor. Ea se exercită de organele prevăzute în legea de față. Pentru bunurile agricole aflate înăuntrul satelor cum și înăuntrul zonei locuite a comunelor suburbane, urbane și municipiilor, dispozițiile din aceasta parte a legii de față se vor aplica de organele polițienești obișnuite.

Capitolul 1 - Dispozițiuni generale

Articolul 139

Prin bunuri agricole, în sensul legii de față, se înțeleg: terenurile de toate categoriile, în afară de cele acoperite cu păduri supuse regimului silvic; construcțiile, imprejmuirile și fantanele; semănăturile de orice fel; viile; livezile de pomi; pepinierele de vita, de pomi, sau de arbori; serele; plantatiunile, parcurile, perdelele și sadirile nesupuse regimului silvic; grădinile de legume sau de plante horticole; fanetele și pășunile, afară de golurile de munti și pășunile împădurite; iazurile și baltile; drumurile de exploatare de orice fel; produsele neinmagazinate ale oricăruia din aceste bunuri; vitele aflate la lucru sau în stare de libertate, îngaduita de lege; stupinele și crescatoriile de gandaci de mătase; mașinile, sculele și materialele agricole aflate pe camp; precum și orice fel de obiecte necesare muncii, producției și gospodăriei agricole, când se găsesc pe camp sau în afară de adapostul lor firesc.

Capitolul 2 - Paza bunurilor agricole

Articolul 140

Paza și supravegherea bunurilor agricole se va face:

- a) Prin paznicii agricoli publici, numiți și plătiți de comuna, dintr'un fond special, alimentat printr'o taxa pe hectar, ce se va stabili anual de consiliul comunal, cu avizul Camerei de Agricultură și aprobarea Ministerului Agriculturii și Domeniilor, potrivit cu necesitățile locale și scăzând terenurile imprejmuite și suprafețele pentru care funcționează paznici agricoli particulari autorizați;
- b) Prin paznici agricoli particulari, autorizați de Pretura și angajați și plătiți de proprietari sau de arendașii respectivi. Recrutarea paznicilor agricoli, publici sau particulari, se va face numai dintre acei care știu a scrie și a citi, cu respectarea condițiilor de admitere ce se vor fixa prin regulamentul legii de față. Numirea și îndepărtarea din serviciu a paznicilor publici, precum și confirmarea și retragerea autorizației celor particulari se vor face potrivit normelor ce se vor stabili prin regulamentul legii de față. Înainte de intrarea în serviciu, paznicii agricoli - publici sau autorizați - trebuie să depună jurământul de credință în fața preotului și a primarului, rostind formula următoare: "Jur, în fața lui Dumnezeu, ca voi eu îndeplini cu credință și nepartinire slujba de gardian ce mi s'a încredințat și ca voi eu urma întocmai după îndatoririle impuse de lege, dând ascultare și supunere autorităților în drept. Asa să-mi ajute Dumnezeu". Depunerea jurământului se va constata prin foaia de jurământ, semnată de primar, de preot și de paznic. Îndată după depunerea jurământului, primarul va preda paznicului respectiv insigne și cartea de paznic.

Capitolul 2 - Paza bunurilor agricole

Articolul 141

Paznicii agricoli publici sînt puși sub autoritatea agronomului comunal sau în lipsa a șefului circumscripției agricole. Paznicii agricoli autorizați sînt puși sub controlul șefului de circumscripție agricolă. În caz de abateri dela îndatoririle lor, paznicii sînt pasibili de pedepsele disciplinare ce se vor stabili și se vor aplica potrivit dispozițiilor din regulamentul legii de față. În afară de pedeapsa disciplinară, paznicii răspund - față de proprietarii bunurilor agricole ce au sub paza - pentru toată paguba pricinuită din vina lor. Ei vor fi pedepsiți cu amendă dela 200-1.000 lei, în cazul cînd pleacă din serviciu fără concediu sau fără motiv legal, înainte de termenul pentru care și-au primit salariul, sau în cazul cînd părăsesc serviciul fără a anunța în scris primăria sau pe proprietarul respectiv, cu 15 zile înainte. ART.142 Paznicii agricoli - publici sau autorizați - vor purta arma asupra lor, cu autorizarea data în conformitate cu legea port-armelor, fiind însă scutiți de orice taxa pentru obținerea acestei autorizații.

Capitolul 3 - Despre stricăciuni și despre constatarea, evaluarea și urmărirea lor

Articolul 143

Se înțelege prin stricăciune - în sensul legii de față - orice vătămare, paguba sau distrugere, parțială ori totală, adusă bunurilor agricole și care este sancționată prin legea de față. Stricăciunile pricinuite bunurilor agricole dau drept celor pagubiti sa ceara organelor în drept, prevăzute în aceasta parte a legii de față, constatarea stricăciunilor și - pe baza procesului-verbal încheiat - sa introducă acțiune, sau sa stea în justiție, formuland cerere de daune pentru pagubele ce vor fi suferit și cerând cheltuielile de judecată ce au avut de suportat. Cei care - personal, ori prin membrii familiilor lor, cum și prin animalele sau păsările lor - pricinuesc stricăciuni în bunurile agricole ale altora, răspund - față de aceștia - pentru toată paguba constatată. Pentru pagubele pricinuite de cei puși sub tutela sau curatela, răspund tutorii sau curatorii lor.

Capitolul 3 - Despre stricăciuni și despre constatarea, evaluarea și urmărirea lor

Articolul 144

Constatarea stricăciunilor se face de paznicii agricoli - publici sau autorizați - iar prețuirea pagubelor pricinuite se face de primar sau de consilierul desemnat de consiliul comunal, în comunele rurale și de organul polițienesc respectiv în comunele suburbane, urbane și municipii, care vor verifica și stricăciunile. Constatarea și prețuirea se va face din oficiu, încheindu-se procese-verbale, semnate de cei prezenți, paznicul avînd îndatorirea sa avizeze agentul agricol pentru a face prețuirea. Dacă pagubasul sau infractorul nu se prezintă, sau refuza semnarea, se va face mențiune despre aceasta în procesul-verbal, care, în acest din urmă caz, se va lipi pe usa locuinței celui absent. În caz de flagrant-delict și dacă infractorul nu poate fi identificat, paznicul are dreptul sa retina și sa predea pe faptas autorității polițienești sau administrative locale, care e obligată sa încheie acte de darea în judecata a infractorului, potrivit dispozițiilor legii de față.

Articolul 145

În cazul cînd constatarea stricăciunilor și evaluarea pagubei n'a fost facuta din oficiu, ea poate fi cerută organelor în drept de către cei pagubiti, fie direct, fie prin primăria sau circumscripția polițienească locală. Nesatisfacerea cererii celui pagubit în cel mult 24 ore dela formularea sau depunerea ei, va fi socotită ca refuz de serviciu legalmente datorit și se va pedepsi potrivit dispozițiilor din codul penal.

Articolul 146

Proprietarii și arendașii de bunuri agricole, membrii familiilor lor, cum și împuterniciții și paznicii lor sînt în drept - fără a se expune la nicio despăgubire pentru aceasta și cu facultatea de a cere daune în justiție pentru paguba ce li s'a pricinuit - sa ucida pisicile, cainii, păsările de curte, porumbeii și porcii străini gasiti pe bunul lor agricol, sub condițiunea de a vesti apoi despre acest lucru în cel mult 24 ore, primăria sau organul polițienesc local, care va proceda în asemenea cazuri, potrivit dispozițiilor ce se vor stabili prin regulamentul de aplicare al legii de față. Același drept îl au și paznicii agricoli - publici sau particulari - în raza teritoriului încredințat pazei și supravegherii lor. Paznicii agricoli - publici sau particulari - proprietarii de bunuri agricole, arendașii acestora, cum și oricare dintre membrii familiilor lor, prepușii sau servitorii lor, sînt în drept sa predea autorității competente locale, pe cei prinși asupra faptului de furt sau de distrugere, sau zalogul luat dela cei ce vor săvârși asemenea fapte. Ei pot sa ridice - personal, prin prepușii lor, sau prin paznicii agricoli, publici ori autorizați - și sa ducă la oborul de gloaba animalele găsite pe bunurile lor. În cazul cînd faptul se pedepsește numai cu amendă fără despăgubiri, sau cînd pagubasul renunța la despăgubiri, declarația celui pagubit, sau a mandatarului sau - data sub prestare de jurământ, în fața instanțelor judecătorești, prevăzute de legea de față - face dovada deplina pînă la proba contrarie, în care caz cel ce a depus jurământul e pasibil de pedeapsa prevăzută de codul penal pentru mărturie mincinoasă.

Articolul 147

Predarea animalelor și a obiectelor, cum și a faptuitorilor, pentru cazul prevăzut la articolul precedent, se va face încheindu-se de autoritatea către care s'a făcut predarea, un proces-verbal semnat de: cel ce face predarea; de cel pagubit, dacă acesta este de față și de infractor, iar dacă el refuza, autoritatea va face mențiune despre aceasta. În asemenea cazuri autoritatea respectiva va elibera celui ce face predarea, celui pagubit sau infractorului câte o copie de pe procesul-verbal încheiat. În cazul cînd faptasul a fost prins în flagrant delict, procesul-verbal încheiat se va inainta de către autoritatea respectiva, în cel mult 24 ore, judecătorului de ocol, care se va pronunța asupra liberării faptasului, în cel mult două zile dela primirea actelor. În celelalte cazuri, procesul-verbal încheiat va fi înaintat de către autoritatea respectiva, în cel mult 24 ore, primăriei, pentru a se urma apoi potrivit dispozițiilor de mai jos.

Articolul 148

Prețuirea pagubelor pricinuite bunurilor agricole se va face de organele în drept, în cel mult 48 ore dela constatarea stricăciunii, înscriindu-se evaluarea în procesul-verbal respectiv, care se va depune, în cel mult 24 ore, la primăria locală în comunele rurale și la circumscripția polițienească respectiva în comunele suburbane și municipii. Primind procesul-verbal, primarul sau șeful circumscripției polițienești, va înștiința - în cel mult 24 ore - atât pe pagubas, cât și pe faptas, dacă nu au fost de față, pentru a lua cunoștința de cuprinsul procesului-verbal. În cazul când pagubasul sau faptasul nu sînt multumiti cu prețuirea făcută, oricare dintre ei are dreptul să ceară a doua prețuire. Cererea pentru aceasta nouă prețuire se va face de partea interesată, pretorului în comunele rurale și chestorului de poliție în comunele suburbane, urbane și municipii, în termen de 2 zile libere dela data când cel care cere prețuirea a semnat sau a luat cunoștința de procesul-verbal menționat mai sus. Primind cererea părții nemulumite, aceștia vor numi un expert care să facă prețuirea, partea interesată fiind îndatorată să achite taxa expertului și să-i pună la dispoziție mijloacele de transport. Prețuirea făcută de expert se va consemna într'un proces-verbal și se va anexa la dosarul pricinii. Prețuirea e definitivă și executorie, dacă valoarea ei nu trece de 1.000 lei, iar în cazul când valoarea trece de această sumă, partea nemulumită poate face apel la judecătoria, în termen de trei zile libere, dela data când a luat cunoștința de aceasta a doua prețuire. Dacă faptasul achită, împreună cu amendă minimă prevăzută de lege și valoarea pagubei, și dacă și pagubasul e multumit cu despăgubirea, atunci primarul sau șeful circumscripției polițienești va încheia proces-verbal cu aceasta arătare, fără să mai dea alt curs lucrărilor, iar procesul-verbal încheiat se va depune la arhiva primăriei. În caz contrariu, sau în cazul când părțile nu se prezintă, primarul sau șeful circumscripției polițienești va înainta judecătoriei de ocol, a doua zi după expirarea termenului de două zile, prevăzut la alineatul 4 de mai sus, întreg dosarul pricinii spre judecare. În cazul când una din părți cere judecătorului o nouă prețuire, judecătorul va putea numi, în aceeași zi, un expert, care va face evaluarea și va depune jurământul, odată cu depunerea expertizei. În cazul când faptul săvârșit se pedepsește numai cu amendă și dacă faptasul prezintă, la primul termen de judecată, chitanța casieriei comunale, doveditoare că a plătit minimum de amendă prevăzută de lege, pentru faptul săvârșit, precum și chitanța doveditoare că a depus - cu titlu de cauțiune - la primăria respectivă, în contul celui pagubit, suma reprezentând valoarea pagubei - așa cum ea a fost evaluată de expert, potrivit dispozițiilor de mai sus - judecătorul va clasa afacerea penală, rămînînd a judeca numai în ce privește daunele datorate pentru stricăciunile făcute. Prețuirea făcută, conform procedurii de mai sus, constituie baza de apreciere a judecătorului, în privința acordării daunelor către cel pagubit, dacă n'a avut loc expertiza prevăzută la alineatul 10 din acest articol. Dacă între vitele prinse pe locuri străine vor fi fost și ale agronomului comunal, prețuirea se va face de organele prevăzute la alineatul doi al articolului 144 de mai sus.

Articolul 149

Primăriile vor ține un registru de evidență a celor condamnați pentru infracțiuni săvârșite la această parte a legii de față și vor afișa lista condamnaților la usa primăriei. Primăriile vor vărsa, la sfîrșitul fiecărei luni, în contul și la dispoziția Ministerului Agriculturii și Domeniilor, amenzile încasate, potrivit alineatului 11 dela articolul precedent, reținînd jumătate din sumele încasate.

Capitolul 4 - Despre oboarele de gloaba

Articolul 150

Fiecare comuna va avea, după necesitate, unul sau mai multe oboare de gloaba pentru închiderea animalelor prinse pe bunurile agricole. Administrarea oboarelor se va face de primăria comunei, sub supravegherea și controlul pretorului. Comunele suburbane, urbane și municipiile pot înființa o administrație separată a oborului sau oboarelor de gloaba, pusă sub directa supraveghere a primăriei.

Capitolul 4 - Despre oboarele de gloaba

Articolul 151

Primăria sau administrația oborului de gloaba, e îndatorată a vesti în cel mult 24 ore, pe proprietarii animalelor închise și pe cei pagubiti, dacă aceștia sînt cunoscuți. Dacă cel pagubit nu se prezintă pînă în seara zilei următoare înștiințării, să-și arate pretentiunile de despăgubire, animalele se eliberează - la cerere - stapanului lor sau împuternicitului acestuia. Liberarea se va face numai după ce se va fi încheiat actele prevăzute la art. 144 și numai după ce proprietarul animalelor sau împuternicitul lui va fi achitat taxa de gloaba și costul întreținerii animalelor. Taxa de gloaba se va fixa de consiliul comunal respectiv. Paznicii agricoli - publici sau autorizați - au dreptul la a 10-a parte din taxa de gloaba încasată, pentru toate vitele aduse de ei în oborul comunal.

Capitolul 5 - Despre animalele de pripas și despre vînzarea lor și a obiectelor luate dela factas

Articolul 152

Dacă stapanul animalului globit nu se prezintă timp de 8 zile dela închiderea animalului, cum și dacă nu achită înăuntrul acestui termen taxa de gloaba și valoarea întreținerii, animalul se va declara de pripas, printr'un proces-verbal încheiat de primar, asistat de notar sau secretar, în comunele rurale, și de administrația oborului de gloaba respectiv, în comunele suburbane, urbane și municipii. Odată cu declararea de pripas se va fixa prin același proces-verbal ziua și ora licitației, pentru vînzarea animalului. Licitatia se va tine de primărie sau de administrația oborului de gloaba. Termenul licitației va fi de cel puțin 20 zile libere, dela data procesului-verbal. Copie de pe procesul-verbal încheiat se va inainta prefecturii de județ, iar din partea municipiilor se va inainta o copie și prefecturii de poliție. Ziua de licitație se va anunța prin afișare la primărie și la secțiile polițienești locale, cum și la primăriile comunale din aceeași plasa, și din vecinătate pe o raza de 20 km, dresandu-se proces-verbal de afișare. Data licitației se va publica și în Monitorul județului.

Capitolul 5 - Despre animalele de pripas și despre vînzarea lor și a obiectelor luate dela factas

Articolul 153

Animalele închise în oborul de gloaba și cele declarate de pripas se hranesc și se întrețin de comuna dintr'un fond special, prevăzut în bugetul anual, sau se dau - spre întreținere - în seama unui locuitor din comuna.

Articolul 154

Stapanul animalelor declarate de pripas va putea sa și le rascumpere oricând, înainte de vânzarea lor, făcând dovada identității sale și a dreptului de proprietate asupra lor și achitand taxa de gloaba, amenda, valoarea stricaciunilor, precum și costul întreținerii animalelor și al cheltuielilor făcute cu publicitatea. În cazul când stapanul nu se prezintă să-și rascumpere animalele, din prețul rezultat la vânzarea lor, se vor acoperi toate taxele, legale în ordinea următoare: taxa de gloaba, costul întreținerii, cheltuielile de publicitate, valoarea stricaciunilor și amenda. Restul se va repartiza și vărsa: 50 la suta la casa comunei; iar diferența de 50 la suta se va depune în termen de 5 zile prin percepția respectiva, în contul și la dispoziția Ministerului Agriculturii și Domeniilor, pentru mărirea fondului de încurajarea agriculturii. Stapanul animalelor vândute în conformitate cu dispozițiunile de mai sus, poate cere primăriei respective și Ministerului Agriculturii și Domeniilor, în termen de trei luni dela data vânzării, sa i se restituie cotele vărsate.

Articolul 155

În cazul când animalele mor după închiderea în oborul de gloaba, sau după declararea lor de pripas, primarul sau administrația oborului de gloaba va constata moartea lor, încheind un proces-verbal semnat de doi martori și de medicul sau agentul veterinar, dacă aceștia se găsesc în localitate. Un exemplar din procesul-verbal se va înainta prefecturii de județ, iar altul prefecturii de poliție locală.

Articolul 156

Obiectele luate dela factas se vor restitui acestuia, la prezentare, după constatarea faptului. Cele neridicate în termen de o luna, dela rămânerea definitivă a condamnării, se vor vinde la licitație, de către primărie, în urma unei afiseri pe usa primăriei, facuta cu 5 zile înainte de termenul vânzării. Pentru suma rezultată la licitație, se vor urma în totul dispozițiunile din art. 154. Titlul III Fondul pentru încurajarea agriculturii și gestiunea lui. Organe de aplicare, sancțiuni. Dispozițiuni finale și dispozițiuni transitorii Partea I Fondul pentru încurajarea agriculturii și gestiunea lui

Articolul 157

Se înființează la Ministerul Agriculturii și Domeniilor un fond special numit "Fondul pentru încurajarea agriculturii" și care se va alimenta cu: 1. Toate amenzile și sumele rezultând: din aplicarea legii de fața; din infracțiunile prevăzute la art. 378, 593, 594, 595, punctele 1, 2, 7 și 9, și art. 596 din codul penal; din aplicarea legii de poliție sanitară-veterinara și din aplicarea legii pentru apărarea viticulturii, toate aceste amenzi și sume urmând a fi încasate de administrațiile financiare ale Statului și vărsate la Banca Națională, în contul și la dispoziția Ministerului Agriculturii și Domeniilor. 2. Sumele reprezentând fondul zootehnic central, existent la Ministerul Agriculturii și Domeniilor la data publicării legii de fața, în baza legii pentru creșterea, îmbunătățirea și apărarea sănătății animalelor, publicată în Monitorul Oficial

nr) 3 din 3 Ianuarie 1926 și a modificărilor ei ulterioare. 3. Un adițional al impozitului agricol de 1 la suta asupra venitului agricol, conform legii contribuțiilor directe și care se va încasa și vărsa de administrațiile financiare ale Statului la Banca Națională, în contul și la dispoziția Ministerului Agriculturii și Domeniilor. 4. O taxa de 0,50 lei la suta la beneficiile constatate de organele fiscale prin bilanțul anual al întreprinderilor industriale care beneficiază de avantajele legii pentru încurajarea industriei naționale. 5. O taxa de 3 lei la hectar pentru copiile de planuri și o taxa de 100 lei pentru orice copii de pe orice alte scripte eliberate de Direcțiunea Cadastrului, comasarilor și ameliorării terenurilor agricole din Ministerul Agriculturii și Domeniilor. 6. O contribuțiune anuală din bugetul Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

Articolul 158

Sumele realizate la punctul 5 al articolului precedent vor fi întrebuințate exclusiv pentru lucrările prevăzute de legea pentru organizarea cadastrului funciar și introducerea cărților funduare în Vechiul Regat și Basarabia, lege promulgată cu Inaltul Decret Regal

nr) 1.110 din 1933 și publicată în Monitorul Oficial din 20 Aprilie 1933. Celelalte sume vor servi numai la: 1. Înființarea, organizarea și inzestrarea centrelor agricole, prevăzute de legea de fața. 2. Crearea și inzestrarea institutelor, stațiunilor și laboratoarelor necesare în interiorul țării, precum și la punctele de frontieră, în vederea aplicării dispozițiilor cuprinse în legea de fața. 3. Organizarea și susținerea luptei împotriva dusmanilor vegetali sau animalii și a diverselor boale ce ar amenința producția agricolă a țării. 4. Pentru aducerea la îndeplinire a dispozițiilor cuprinse în capitolul V din Legea pentru încurajarea și apărarea viticulturii, publicată în Monitorul Oficial

nr) 73 din 27 Martie 1936. 5. Aplicarea măsurilor de poliție sanitară veterinară. 6. Cercetări, studii, publicații, premii și lucrări în legătură cu agricultura și propaganda agricolă. 7. Plata despăgubirilor, primelor, încurajărilor și premiilor necesare sau impuse Ministerului Agriculturii și Domeniilor prin legea de fața. Se vor acorda premii celor mai bune gospodării din fiecare comuna rurală, ținându-se seama de ordinea materială și morala a gospodăriei, de igiena, de creșterea vitelor și de cea mai mare producțiune agricolă. Aceste premii se vor da din fondul pentru încurajarea agriculturii, prevăzut mai sus, din fondurile Camerelor de Agricultură, sau din bugetele județelor sau ale comunelor. Se vor acorda de asemenea alte premii după expoziția agricolă ce se va face în fiecare capitală de județ odată pe an, celor mai bune gospodării premiate în comunele rurale, conform unui regulament ce se va întocmi.

Articolul 159

Fondul pentru încurajarea agriculturii va figura în bugetul Ministerului Agriculturii și Domeniilor, atât la venituri, cât și la cheltuieli și va fi depus la Banca Națională. Administrarea lui, se va face de Ministerul Agriculturii și Domeniilor potrivit normelor ce se vor fixa prin regulamentul de aplicare al legii de față și potrivit hotărârilor luate de Consiliul Superior al Agriculturii. Pe baza acestui fond și cu autorizația data prin jurnalul Consiliului de Miniștri, Ministerul Agriculturii și Domeniilor va putea să se împrumute, fie la Cassa de Depuneri, fie la Cassa Națională de Economii și Cecuri Poștale, fie la Banca Centrală Cooperativă, cu sumele necesare, în scopul de a împlini nevoile agricole de ordin imediat și a căror satisfacere e impusă prin legea de față. Sumele necesare pentru restituirea împrumuturilor se vor înscrie în bugetul Ministerului Agriculturii și Domeniilor, potrivit condițiilor fixate la contractarea împrumuturilor. Partea II Organe de aplicare

Articolul 160

Aplicarea legii de față e încredințată Ministerului Agriculturii și Domeniilor, potrivit dispozițiilor din decretul-lege

- nr)** 1.986 din 29 August 1936, publicat în Monitorul Oficial
- nr)** 255 din 2 Noemvrie 1936 și ratificat prin legea publicată în Monitorul Oficial
- nr)** 20 din 26 Ianuarie 1937, cu modificările aduse acestui decret prin legea de față.

Articolul 161

Aplicarea dispozițiilor de sub titlul I al legii de față revine Direcțiunii reformei agrare. În ce privește aplicarea dispozițiilor cuprinse în părțile I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII și X de sub titlul II al legii de față, aceasta se va face astfel: 1. Cele cuprinse în părțile: I, II, III, VII și X, de către Direcțiunea agriculturii. 2. Cele cuprinse în partea V, de către Direcțiunea viticulturii și horticulturii. 3. Cele cuprinse în VI, de către Serviciul de protecția plantelor. 4. Cele cuprinse în partea VIII, de către Direcțiunea zootehnică. 5. Dispozițiunile cuprinse în partea IV de sub titlul II al legii de față, se vor aplica de către Direcțiunea agriculturii și Direcția ameliorării și a pădurilor particulare, administrate de Stat.

Articolul 162

Dispozițiunile cuprinse în partea XI și XIII de sub titlul II al legii de față vor fi aplicate de Direcțiunea agriculturii, în care scop - la aceasta directiune - se va crea în plus, pe baza acestui text, un serviciu numit: "Serviciul Invoielilor, Muncii și Poliției Agricole". Acest serviciu va fi condus de un șef de serviciu tehnic cu gradul de inginer agronom inspector general, și va cuprinde: 1. Biroul invoielilor agricole, condus de un șef de birou tehnic cu gradul de inginer agronom inspector și care se ocupa cu lucrările privitoare la invoielile agricole. 2. Biroul muncii și poliției agricole, condus de un șef de birou tehnic, cu gradul de inginer agronom inspector și care se ocupa cu lucrările privitoare la organizarea muncii agricole de toate categoriile și cu lucrările privitoare la poliția agricolă. Personalul cu care se va încadra acest serviciu - repartizat pe unități - va fi următorul: 1. Șef de serviciu tehnic, inginer agronom inspector general.

- i) Biroul invoielilor agricole: 1 șef de birou tehnic, inginer agronom inspector. 1 referent, inginer agronom șef. 1 impiegat. 1 dactilografa.
- ii) Biroul muncii și poliției agricole 1 șef de birou tehnic, inginer agronom inspector. 1 referent, inginer agronom șef. 1 impiegat. 1 dactilografa. În limitele posibilității se va utiliza personalul existent.

Articolul 163

Pentru aplicarea dispozițiilor cuprinse în partea IX de sub titlul II al legii de față, se va înființa și va funcționa pe lângă Ministerul Agriculturii și Domeniilor "Consiliul superior de clasarea produselor agricole", compus din: 1. Președintele Uniunii Camerelor de agricultura sau delegatul sau. 2. Delegatul Uniunii Camerelor de comerț și industrie. 3. Președintele Consiliului tehnic agronomic, din Ministerul Agriculturii și Domeniilor. 4. Președintele Consiliului zootehnic, din același minister. 5. Directorul Institutului de cercetări agronomice al României. 6. Directorul Institutului național zootehnic. 7. Directorul Institutului național de export. 8. Directorul general al C.F.R., sau delegatul sau. 9. Directorul general al porturilor, sau delegatul sau. 10. Delegatul Centralei cooperative de producție, aprovizionare și valorificarea agricolă. Consiliul superior de clasarea produselor agricole are sediul în București și va fi constituit prin Înalt Decret Regal, la propunerea ministrului agriculturii și domeniilor. Consiliul va avea un președinte și un vicepreședinte, numiți prin Înalt Decret Regal dintre membrii consiliului, pe termen de cinci ani, după propunerea ministrului agriculturii și domeniilor. Atribuțiunile și normele de funcționare ale consiliului se vor preciza printr'un regulament special. Membrii consiliului nu pot exercita - nici direct și nici prin interpusi-comerț de produse agricole, nu pot figura ca membri în consiliul de administrație al niciunei instituțiuni publice sau private care face astfel de comerț și nu pot lucra nici direct, nici indirect, în niciuna din întreprinderile de transport, de inmagazinare, sau manipulare de asemenea produse. Se exceptează delegatul prevăzut la punctul Nr. 10. Retribuțiunea președintelui, a vicepreședintelui și a celorlalți membri ai consiliului se va stabili printr'un jurnal al Consiliului de Miniștri, pe baza propunerii ministrului agriculturii și domeniilor. Consiliul va avea un secretariat, condus de un secretar cu gradul de inginer agronom inspector și va fi încadrat cu numărul de funcționari tehnici și administrativi ce Consiliul de Miniștri va socoti necesar și care vor fi prevăzuți în bugetul Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

Articolul 164

Pentru celelalte dispozițiuni din legea de față necuprinse în repartizarea arătată în articolul 161, 162 și 163 de mai sus, se vor da deciziuni potrivit atributiunilor fixate prin decretul-lege

nr) 1.986 din 29 August 1936, menționat la art. 160.

Articolul 165

Institutul de Cercetări Agronomice al României, Institutul Național Zootehnic și Institutul de Cercetări și Experimentari Forestiere, au rolul de a studia și rezolva problemele științifice, fixate prin programul general de îndrumare și prin planul de lucru prevăzut la art. 12 al legii de față, potrivit normelor din art. 105.

Articolul 166

Cade în atributiunea serviciilor agricole județene aplicarea dispozițiunilor cuprinse sub titlul I, precum și a celor cuprinse în părțile I, II, III, IV, V, VI, VII, X, XI și XIII de sub titlul II, al legii de față, așa cum aceasta atributiune va fi oranduita prin regulamentul de aplicare al legii și prin deciziunile ministrului agriculturii și domeniilor. În exercitarea atributiunilor lor, serviciile agricole județene au ca organe ajutatoare șefii de circumscripție agricolă la plasa și agronomi comunali la comuna. Agronomii comunali sînt organe de execuție locală și funcționează sub autoritatea, supravegherea și controlul direct al sefilor de circumscripție agricolă. Agronomii comunali se vor recruta dintre inginerii agronomi sau absolvenții scoalelor de agricultura, horticultura și viticultura, de gradul al II-lea. Agronomii comunali au însărcinarea de a îngriji de administrarea și exploatarea rațională a pasunilor puse sub regimul legii de față, afară de pășunile împădurite și golurile de munti, de care se ocupa organele silvice, și de a aduce la îndeplinire pe teritoriul aflat în seama lor a tuturor măsurilor de îndrumare, luate de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, de Camera de agricultura, de Serviciul agricol județean, sau de oricare alte organe legale pentru îndrumarea și îmbunătățirea agriculturii cu toate ramurile ei, și pentru paza și supravegherea bunurilor agricole. Agronomii comunali vor fi numiți de Camera de agricultura și vor fi confirmați de Ministerul Agriculturii și Domeniilor. Ei vor funcționa în aceleași condițiuni ca și ceilalți funcționari ai Camerei. Plata lor se va face de Camera de agricultura, dintr'un fond, alimentat printr'o taxa pe hectar, pusă cu autorizația adunării generale a Camerei și cu aprobarea Ministerului de Agricultura și Domenii. Aceasta taxa nu va putea trece în niciun caz peste 1% din venitul agricol înscris în rolul percepției și se va raporta numai la terenul arabil, pasunea, faneata, viile și livezile de pomi. Cade în atributiunea serviciilor veterinare județene aplicarea dispozițiunilor cuprinse în partea VIII-a de sub titlul II al legii de față, așa cum aceasta atributiune va fi oranduita prin regulamentul de aplicare al legii și prin deciziunile ministrului agriculturii și domeniilor. În ceea ce privește dispozițiunile art. 86, alineatele a, b, și c, acestea cad și în atributiunea serviciilor agricole județene. Cade în atributiunea serviciilor silvice aplicarea dispozițiunilor respective din partea IV-a și a VI-a de sub titlul II al legii de față, așa cum aceasta atributiune va fi oranduita prin regulamentul de aplicare al legii și prin deciziunile ministrului agriculturii și domeniilor.

Articolul 167

Ministerul Agriculturii și Domeniilor - pentru întreaga țara sau parte din ea - și prefectii de județ și de poliție, pentru județele sau municipiile respective, sînt autorizați ca - pe cale de ordonanța - sa ia toate măsurile necesare pentru aplicarea dispozițiilor din prezenta lege și regulamentul ei, precum și pentru asigurarea pazei și supravegherii bunurilor agricole. Prefectii - ca organe ale guvernului - administrațiile județene și administrațiile comunale au obligația să asigure aplicarea dispozițiilor din legea de față, dând întreg concursul lor serviciilor tehnice exterioare ale Ministerului Agriculturii și Domeniilor, pentru a-și putea îndeplini atribuțiunile fixate de lege. Partea III Sancțiuni

Articolul 168

Obligațiunile impuse funcționarilor publici și primarilor, prin sau pe baza legii de față, sînt socotite ca servicii legalmente datorate și neexecutarea lor va fi pedepsita ca atare, conform codului penal.

Articolul 169

Se considera ca săvârșind delict de înșelăciune și se pedepsește ca atare, conform prevederilor codului penal: 1. Acela care vinde cu titlul de "originala", "anunțată la înscriere", sau "recunoscută", samanta care n'a fost înscrisă, anunțată sau recunoscută ca atare, potrivit legii de față, precum și acela care face asemenea operațiune, după ce i se va fi retras calificativul respectiv. 2. Acela care pune în vânzare produse necorespunzătoare cu arătările buletinului de analiza respectiv, sau cu numirea, specia, varietatea, calitatea și cu orice alte indicațiuni înscrise pe reclame, prospectele, etichetele, notele, sau facturile sale; 3. Acela care pune în vânzare produse vegetale declarate de organele prevăzute în legea de față ca infectate ori purtătoare de boale, de insecte, sau de paraziti potrivit dispozițiilor art. 66-68 de mai sus; 4. Acela care contravine dispozițiilor art. 79, art. 95 sau art. 96; 5. Acela care vinde unelte, mașini, combustibil sau uleiuri, neîntrunind condițiunile prezentei legi; 6. Acela care folosește o marca ce nu i s'a conferit, potrivit art. 134, sau care aparține altuia; 7. Acela care se angajează ca mecanic agricol sau ca lucrator agricol calificat, fără să aibă cartea respectiva. Condamnarea pe baza dispozițiilor acestui articol atrage după sine și retragerea tuturor autorizațiilor pe care cel condamnat le-are avea în baza legii de față, materialele respective urmînd a fi confiscate, distruse sau denaturate, în cazul cînd sînt oprite dela răspîndire sau înmulțire, sau cînd sînt infectate, ori ar putea să contribuie la răspîndirea infecțiunii;

Capitolul 1 - Pedepse

Articolul 170

Se considera ca săvârșind delict de stricăciune și se pedepsește conform art. 559 din codul penal:

- a) Acela care pune orice substanțe vătămătoare viermilor de mătase, pe frunza duzilor de pe proprietatea altuia, de pe zona soselelor, de pe hotare sau din locurile publice;
- b) Acela care opareste sau întrebuințează diferite substanțe, în scopul de a face să se usuce arborii, pomii roditori, aparținând altuia, sau plantația de pe drumurile ori din locurile publice;
- c) Acela care - personal, sau prin oamenii săi - arunca fire sau samanta de cuscuta în lucerniera ori trifoiștea altuia, sau pune substanțe toxice în lucerniera, fanul, nutrețul, produsele ori paietele altuia;
- d) Acela care - personal sau prin oamenii săi - arunca pe proprietatea în crescătoria, în fântâna altuia, sau în fântanile publice orice fel de obiecte sau de resturi care ar putea pricinui îmbolnăvirea sau infectarea pasunii, fanetei, sematurii, vietatilor, sau plantației de orice fel a altuia.
- e) Acela care ia franghia sau galetile fântanilor din camp, sau le pune în orice chip în stare de a nu mai putea servi scopului lor public.

Capitolul 1 - Pedepse

Articolul 171

Se pedepsește conform art. 595 din codul penal: 1. Acela care fără învoire trece - cu piciorul, călare sau cu orice fel de vehicul - pe proprietatea altuia, pe un drum public oprit de autoritatea în drept sau pe un drum particular interzis; 2. Acela care curata frunza de pe copacii altuia, sau folosește - fără voia celui în drept - mașinile ori uneltele agricole ale altuia, aflate în camp liber; 3. Acela care - fără autorizația celui în drept - face arie, săpături ori gropi, sau arunca ori depozitează materiale sau resturi de materiale pe proprietatea altuia; 4. Acela care scoate sau liberează, fără drept, din oboarele de gloaba vitele sale sau ale altuia; 5. Acela care arunca sau seamana pe locul altuia, semințe de orice fel de plante vătămătoare culturilor.

Capitolul 1 - Pedepse

Articolul 172

Se pedepsește: 1. Cu amenda dela 100-500 lei, iar în caz de recidiva, cu amendă indoita:

- a) Cultivatorul care contravine la dispozițiunile art. 59;
- b) Acela care întrebuințează reproducătorii lui pentru monta publică, fără a avea certificatul prevăzut la art. 87 de mai sus. 2. Cu amenda dela 250-500 lei, iar în caz de recidiva, cu retragerea cărții prevăzută la art. 85, alin. 2, mecanicul agricol care pricinueste din vina sa stricăciuni mașinilor și uneltelor avute în seama. 3. Cu amenda dela 250-500 lei, iar în caz de recidiva cu amendă indoita; acela care contravine dispozițiunilor art. 52, alin. 1 induce în eroare comisiunea de expertiza, cu acte false privitoare la ascendentă reproducătorilor masculi, prezentați pentru obținerea certificatului prevăzut la art. 87, precum și acela care contravine la dispozițiunile art. 26, alin. 5, art. 30, alin. 1, sau art. 58, punctele b, c sau
- d) 4. Cu amenda dela 500-5.000 lei, iar în caz de recidiva cu retragerea autorizației de funcționare data pe baza legii de față, acela care contravine dispozițiunilor art. 34, punctele a sau c; art. 35, punctul b, alin. 5 sau 6; art. 36, art. 58, punctul a, precum și comerciantul care împiedica pe cumpărător sa ia și sa inchida probe, potrivit dispozițiunilor art. 34, alin. 7, din lege. 5. Cu amenda dela 500-5.000 lei, iar în caz de recidiva cu amendă indoita acela care exercită comerț de semințe, tine pepiniera, ori pune în vânzare produsele la care se referă art. 78, fără a avea autorizația respectiva prevăzută de legea de față. 6. Cu amenda dela 2.500-5.000 lei, iar în caz de recidiva cu amendă indoita, acela care contravine la dispozițiunile art. 104.

Capitolul 1 - Pedepse

Articolul 173

Se pedepsește cu amendă dela 500-5.000 lei, iar în caz de recidiva sau opunere cu violenta, cu închisoare dela 5 zile pînă la 30 zile, refuzul sau împiedicarea organelor autorizate de a controla, a lua probe, a inspecta pepinierele, depozitele publice ori particulare, de semințe sau de materiale supuse legii de față și destinate comercializării și a adresa actele ce intră în cadrul competenței lor legale.

Capitolul 1 - Pedepse

Articolul 174

Se pedepsește: Cu amenda dela 500-5.000 lei, precum și cu confiscarea și distrugerea materialului respectiv, iar în caz de recidiva cu retragerea autorizației de funcționare data pe baza legii de față, pepinieristul sau comerciantul care vinde sau înstrăinează, cu orice titlu, vite fără plumbul de verificare prevăzut de art. 57, alin. 2, sau pomi neintrunind condițiunile prevăzute de prezenta lege. 2. Cu amenda dela 2.500-10.000 lei și cu confiscarea semintei sau materialului respectiv, iar în caz de recidiva și cu retragerea autorizației de funcționare, data pe baza legii de față, infracțiunile la art. 34, punctul b, sau art. 35, punctele a sau c, sau alin. 7. 3. Cu amenda dela 2.500-10.000 lei și cu confiscarea și distrugerea semintei sau materialului respectiv, iar în caz de recidiva și cu retragerea autorizației de funcționare data pe baza legii de față, infracțiunile la art. 35, alin. ultim, art. 55, alin. 2, sau art. 56, alin. ultim, precum și acelea privitoare la transportul produselor prevăzute la art. 66 și 68.

Capitolul 1 - Pedepse

Articolul 175

Va fi oprit pe cale administrativă și amendat cu 500-1.000 lei de fiecare hectar, iar în caz de recidiva cu amendă indoita și cu confiscarea în folosul comunei a recoltei respective, acela care - avînd în folosință o porțiune din pasunea comunală, sau din cea în devălmășie - contravine dispozițiilor art. 47.

Capitolul 1 - Pedepse

Articolul 176

Se pedepsesc cu amendă dela 250-1.000 lei, în caz de recidiva cu amendă indoita: 1. Persoanele însărcinate cu administrarea pasunilor supuse regimului legii de fața și: care permit sau tolereaza intrarea vitelor la pasune fără sa încheie în prealabil contracte; care schimba ori tolereaza să se schimbe destinația pasunii, incalcand dispozițiunile art. 47, sau îngadue culturi de plante ilicite; care - în urma înștiințării în scris din partea celui în drept - refuza participarea lor la facerea amenajamentului sau a planului de exploatare al pasunii; sau care împiedica ori întârzie cu intenție executarea lucrărilor prevăzute în amenajamentul sau în planul de exploatare al pasunii. 2. Acela care contravine la dispozițiunile art. 71, alin. 1, art. 82, alin. 2, 3 sau 4, art. 108, alin. 2, sau art. 109 din lege.

Capitolul 1 - Pedepse

Articolul 177

Se considera contraventiuni speciale și se pedepsesc cu amendă dela 25-300 lei, aplicată pe baza ordonanțelor ce se vor întocmi de Ministerul Agriculturii și Domeniilor: 1. Infracțiunile săvîrșite de proprietarii sau deținătorii de orice titlu, cultivatori de pămînt, la dispozițiunile prevăzute în titlul II, partea I, capitolul II al legii de fața. 2. Infracțiunile săvîrșite față de măsurile luate de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, pe cale de regulament sau ordonanța, de prefectii de județ și de municipii pe cale de ordonanța, în baza art. 72, punctul a; art. 73, art. 138 și 167 din lege și care nu sînt sancționate prin art. 168-176 inclusiv, de mai sus. Ordonanțele date de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, în baza dispozițiilor de mai sus, vor fi publicate în Monitorul Oficial, iar cele date de către prefecti vor fi publicate în organele de publicitate locală. În municipii și comunele urbane, ordonanțele vor fi afișate la toate circumscriptiile polițienești și pe străzi; iar în comunele suburbane și rurale, ordonanțele vor fi afișate la primărie, biserici, scoale și orice alte localuri publice, aducandu-se la cunoștința publică și prin bataie de toba. Constatarea acestei afisari se va face prin procese-verbale încheiate de organele polițienești în municipii și comunele urbane, de secretari în comunele suburbane și de notari în comunele rurale. Neîndeplinirea acestei obligațiuni e considerată ca refuz de serviciu legalmente și se pedepsește ca atare conform prevederilor codului penal. Ordonanțele de mai sus intră în vigoare după publicarea lor, începînd cu a patrusprezecea zi, dela data procesului-verbal de afișare în localitatea respectiva.

Capitolul 1 - Pedepse

Articolul 178

Infracțiunile săvârșite noaptea, în timp de foc sau de alte asemenea întâmplări, cum și cele săvârșite de unul dintre cei chemați a păzi, a inlatura, a reprima sau a apăra de asemenea fapte, vor fi pedepsite totdeauna cu maximum de pedeapsa.

Capitolul 1 - Pedepse

Articolul 179

În cazul condamnării unui cultivator de pământ la oricare din pedepsele prevăzute în legea de față, instanța de fond, prin însăși hotărîrea condamnatoare, va putea suspenda executarea pedepsei pronunțate pe timp de un an, dacă condamnatului nu i s'a aplicat mai înainte vreo alta pedeapsa pentru același fapt. Suspendarea executării pedepselor atrage de drept pe timpul suspendării și suspendarea incapacitatilor, decaderilor și interdicțiilor, care decurg din condamnare, dar nu poate împiedica celelalte măsuri de siguranță impuse de legea de față. Condamnarea se considera inexistentă dacă în timp de un an dela pronunțarea ei, condamnatul nu cade în aceeași vina. Condamnatul care, înainte de expirarea termenului de un an, a comis același fapt pentru care fusese pedepsit, va fi supus și la executarea pedepsei care fusese suspendată și care nu se va putea contopi cu pedeapsa aplicată pentru noua infracțiune. În toate cazurile prevăzute de legea de față se poate aplica dispozițiunile art. 157 și urm. din codul penal.

Articolul 180

Infracțiunile la legea de fața se vor constata și deferi justiției, în afară de organele prevăzute de codul de procedura penală, după cum urmează: 1. Cele pedepsite în baza art. 168 de către organele competente prevăzute de legi sau de organele autorizate de Ministerul Agriculturii și Domeniilor. 2. Cele referitoare la partea II-a și III-a de sub titlul II, de către directorii serviciilor agricole județene, șefii circumscripțiilor agricole și agronomii comunale sau orice alte persoane oficiale, autorizate de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, prin deciziuni publicate în Monitorul Oficial. 3. Cele referitoare la partea IV-a de sub titlul II, de către primării sau administratorii pasunilor respective și de către directorii serviciilor agricole județene, șefii circumscripțiilor agricole, agronomii comunale, sau orice alte persoane oficiale autorizate de Ministerul Agriculturii și Domeniilor sau de Ministerul de Interne, prin deciziuni publicate în Monitorul Oficial. 4. Cele referitoare la părțile V, VI, VII și XI, de sub titlul II, de către directorii serviciilor agricole județene, șefii circumscripțiilor agricole, agronomii comunale sau orice alte persoane oficiale autorizate de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, prin deciziuni publicate în Monitorul Oficial. 5. Cele referitoare la partea VIII-a de sub titlul II, de către medicii veterinari, sau de orice alți agenți oficiali autorizați de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, prin deciziuni publicate în Monitorul Oficial. 6. Cele referitoare la partea XIII-a de sub titlul II, de către organele prevăzute la art. 144, sau de orice alți agenți oficiali autorizați de Ministerul Agriculturii și Domeniilor sau de Ministerul de Interne, prin deciziuni publicate în Monitorul Oficial. 7. Cele pedepsite în baza art. 173 de către organul legal, față de care se produce împiedicarea. 8. Cele pedepsite în baza art. 177 de către organele autorizate de Ministerul Agriculturii și Domeniilor. 9. Cele pedepsite în baza art. 170 și 171, de către organele competente, precum și de către agronomii comunale și paznicii agricoli publici sau particulari, care sînt în drept să constate și infracțiunile la art. 590,

p) 1, 2 și 3; art. 595,

p) 1, 7, 8, 9, 10 și 11, și art. 596 din codul penal.

Articolul 181

Infracțiunile se vor constata prin încheiere de proces-verbal, dresat de agentul respectiv și semnat de infractor. În cazul cînd infractorul lipsește, sau refuza semnarea, procesul-verbal va fi contrasemnat de doi martori, care pot fi și funcționari publici. Procesele-verbale încheiate de agenții constatatori în baza legii de fața, se vor înainta în cel mult 5 zile libere la instanța respectivă. Cu privire la infracțiunile referitoare la partea XIII de sub titlul II, se vor aplica dispozițiunile cuprinse în acea parte a legii, plîngerea și urmărirea pentru pagubele avute în aceste cazuri prescriindu-se, dacă ele nu sînt reclamate într'o luna dela infaptuire.

Capitolul 2 - Organe de constatare

Articolul 182

Procesele-verbale încheiate de agenții împuterniciți prin legea de față, fac dovada deplina în justiție pînă la înscrierea în fals, atunci cînd ele sînt dresate de procuror, judecător, chestor de poliție, precum și ingineri agronomi, medici veterinari, ingineri silvici, dacă sînt funcționari publici. Celelalte procese-verbale fac dovada numai pînă la proba contrarie. În toate cazurile în care e necesară facerea unor analize, agenții constatatori vor lua și sigila probe duble, din care una va fi trimeasa institutului, stațiunii sau laboratorului care urmează să facă analiza, iar cealaltă proba va rămîne în primirea presupusului infractor, care va putea cere, în fața instanțelor de judecată, o contra-analiza a probei rămasă în păstrarea lui.

Capitolul 3 - Organe de judecată

Articolul 183

Toate infracțiunile cu caracter de contravenție la dispozițiunile legii de față, se vor judeca în prima și ultima instanța, de judecătoriile de ocol, cu drept de opoziție pentru cei lipsa și cu drept de recurs la tribunal. Celelalte infracțiuni se vor judeca după natura lor, în conformitate cu dispozițiunile codului de procedura penală. Atît judecătoria de ocol, cat și tribunalele, vor judeca de urgenta și cu precădere, înaintea altor procese, infracțiunile pedepsite de legea de față.

Capitolul 3 - Organe de judecată

Articolul 184

Termenul de recurs este de 10 zile dela pronunțare, pentru partea care a fost de față, iar pentru absenți, dela comunicare. Recursul trebuie motivat cel mai tîrziu la primul termen de înfățișare, recurentul fiind obligat să facă alegere de domiciliu în circumscripția tribunalului. În caz de casare, tribunalul evoca și judeca fondul.

Capitolul 3 - Organe de judecată

Articolul 185

Agenții instrumentatori nu pot fi citați ca martori sau ca informatori înaintea justiției, pentru a confirma constatările consemnate în actele dresate de dînșii. Ministerul Agriculturii și Domeniilor va fi citat în toate procesele, prin serviciile județene respective, indicate în procesele-verbale de constatarea infracțiunilor, delegatul serviciului județean respectiv avînd dreptul ca - fără alta delegație - sa reprezinte ministerul cu depline puteri.

Capitolul 3 - Organe de judecată

Articolul 186

Este recidiva - în sensul legii de față - dacă n'a trecut un an dela ultima condamnare definitivă, pînă la săvîrșirea unui nou fapt pedepsit pe baza aceluiași text din legea de față.

Capitolul 3 - Organe de judecată

Articolul 187

Amenzile prevăzute în legea de față, afară de cele achitate potrivit art. 148, alin. 11, au caracter penal și se vor încasa pe baza legii de urmărirea și perceperea veniturilor publice, în contul și la dispoziția Ministerului Agriculturii și Domeniilor. În cazul de insolvabilitate, amenda se transforma de drept în zile de închisoare sau de prestație, pe care instanța le va preciza odată cu amendă, prin sentința ce va pronunța. Transformarea în zile de închisoare se va face conform dispozițiilor codului și procedurii penale, iar transformarea în zile de prestație se va face potrivit normelor din regulamentul legii de față. Partea IV Dispozițiuni finale și dispozițiuni transitorii

Capitolul 3 - Organe de judecată

Articolul 188

Toate expertizele ordonate de organele judecătorești, în virtutea legii de față, vor fi făcute, de preferință, după natura expertizei, de către membrii Corpului agronomic, ai Corpului veterinar și ai Corpului silvic și de către profesorii de specialitate din învățământul superior.

Capitolul 3 - Organe de judecată

Articolul 189

Începând dela data publicării legii de față, fiecare tipografie e obligată să trimească Ministerului Agriculturii și Domeniilor, pentru biblioteca sa, câte două exemplare din orice fel de publicație sau tiparitură cu caracter agricol, ce editează sau tipărește, contravenienții la aceasta dispozițiune urmând a fi pedepsiți cu amendă dela 500-1.500 lei.

Capitolul 3 - Organe de judecată

Articolul 190

În Bucovina și Basarabia, în cel mult un an dela publicarea legii de față, o comisiune alcătuită din delegatul serviciului agricol județean, delegatul prefecturii și delegatul comunei respective vor delimita - din toloaca comunală - teritoriul necesar comunei pentru vatra de sat și în care vor fi cuprinse toate terenurile cutropite (uzurpele). Terenul delimitat astfel va putea fi întrebuințat de comuna potrivit intereselor sale, cu respectarea dispozițiilor din legea administrativă. Pasunea comunală, rămasă după delimitarea de mai sus, intra sub dispozițiunile părții IV din legea de față.

Capitolul 3 - Organe de judecată

Articolul 191

Jumătate din taxele încasate de Camerele de comerț și industrie dela oboarele de cereale și târgurile de vite vor fi vărsate Camerelor de Agricultură; toate taxele încasate astfel, atât de Camera de Comerț cât și de aceea de Agricultură, vor fi întrebuințate numai la întreținerea și inzestrarea oboarelor de cereale și târgurilor de vite.

Articolul 192

Articolele 9, 11, alin. 2; 12, 14, alin. 3; 15; 17, alin. 3; 126, alin. 1; 158 și 160 din decretul lege

nr) 1.986 din 29 August 1936, ratificat prin legea publicată în Monitorul Oficial

nr) 20 din 26 Ianuarie 1937, se modifica astfel: "Art. 9 - Consiliul superior al agriculturii va funcționa pe lângă Ministerul Agriculturii și Domeniilor, avînd următoarea compunere:

a) Membrii de drept: 1. Ministru și subsecretarii de Stat ai Ministerului de Agricultură. 2. Ultimul ministru dela Departamentul Agriculturii și Domeniilor. 3. Ultimii subsecretari de Stat dela Departamentul Agriculturii și Domeniilor. 4. Președinții: Uniunii Camerelor de Agricultură, Uniunii Sindicatelor Agricole, Uniunii Sindicatelor Viticole și al Federației sindicatelor zootehnice. 5. Guvernatorul Băncii Naționale a României. 6. Președintele Casei Centrale a Cooperației. 7. Președintele consiliului centralei cooperativelor de producție și valorificare agricolă. (C.

v) A.). 8. Directorul general al căilor ferate române. 9. Directorii: Institutului de cercetări agronomice al României, Institutul național zootehnic, Institutului de cercetări și experimentari forestiere și al Institutului meteorologic central. 10. Președinții: consiliului tehnic agronomic, al consiliului zootehnic și sanitar veterinar și al consiliului tehnic al pădurilor.

b) Membrii numiți: 5 agricultori, 2 viticultori, 2 pomicultori, 3 crescatori de animale, 2 proprietari de păduri, toți numiți pe 5 ani, dintr'o lista cu un număr indoit de persoane, întocmită de Uniunea Camerelor de Agricultură. Consiliul se va constitui prin jurnalul Consiliului de Miniștri, dat pe baza propunerii făcute de Ministerul Agriculturii și Domeniilor. Art. 11, alin. 2. - Consiliul lucrează valabil cu jumătate din numărul total al membrilor ce-l compun și dă aviz cu majoritatea celor de față. Art. 12. - Se adauga alin. al cincilea cu următorul cuprins: Se va respecta însă, din punct de vedere al salarizării plafonul fixat prin legea cumulului. Art. 14, alin. 3. - Avizele consiliului au caracter consultativ, afară de cazul cînd legea, pe baza căreia își da avizul, dispune altfel. Art. 15. - Se adauga al saselea alineat cu următorul cuprins: Se va respecta însă, din punct de vedere al salarizării, plafonul fixat prin legea cumulului la art. 13. Art. 17, alin. 3. - Avizele consiliului au caracter consultativ, afară de cazul cînd legea, pe baza căreia își da avizul, dispune altfel. Art. 126, alin. 1. - Serviciul agricol județean e condus de un director cu gradul de inginer agronom șef

cl) I și ajutat de un subdirector cu gradul de inginer agronom șef

cl) II, recrutați dintre inginerii agronomi cu practica agricolă de cel puțin trei ani. Art. 158 se adauga ca alin. nou: Fac excepție dela aceasta dispozițiune, funcționarii care - în momentul publicării acestei legi - se vor găsi detasați din Ministerul Agriculturii și Domeniilor la Casa Centrala a Cooperației. Toți aceștia rămîn și mai departe funcționari în Administrația Centrala a Ministerului Agriculturii și Domeniilor, pastrandu-și gradul și salariul ce au ca funcționari ai acestui minister. Art. 160, se adauga al cincilea alineat cu următorul cuprins: Se exceptează detasarile făcute pînă la publicarea legii de față, care vor putea sa dureze și peste acest termen."

Capitolul 3 - Organe de judecată

Articolul 193

Se institue un Comitet Național al Vinului, compus din 25 persoane, în care vor figura reprezentanți ai viticultorilor, ai comerțului de vin, medici, specialiști în oenologie, cum și persoane care prin activitatea lor pot aduce servicii viticulturii, prin restabilirea reputației vinului din podgoriile de seama ale țării. Numirile se vor face prin Înalt Decret Regal, după propunerea ministrului agriculturii și domeniilor, pe timp de cinci ani și sînt onorifice. Comitetul Național al Vinului se convoacă de ministrul agriculturii și domeniilor ori de câte ori e nevoie, iar de doua ori pe an obligatoriu. El servește ca organ consultativ al ministrului pentru toate problemele referitoare la producția și valorificarea vinului: concursuri, expoziții și târguri în țara și străinătate; standarde pentru export, instalațiuni de vinificat și de industrializat produsele și subprodusele viei; organizarea cazierelor vinicole pe regiuni; propaganda pentru respectarea denumirii de origine, educarea consumatorilor și dezvoltarea consumului de calitate. Normele de funcționare și modalitatea aplicării atribuțiilor de mai sus se vor desvolta prin regulament.

Capitolul 3 - Organe de judecată

Articolul 194

Deosebit de serviciile centrale independente, prevăzute la cap. II, partea I-a, titlul II, din decretul-lege

nr) 1.986 din 29 August 1936, ratificat prin legea publicată în Monitorul Oficial

nr) 20 din 26 Ianuarie 1937, se înființează - în administrația centrala a Ministerului Agriculturii și Domeniilor - un serviciu independent numit "Serviciul Industriilor Agricole și Alimentare", ale cărui atribuțiuni și al cărui personal se vor fixa prin regulamentul legii de față.

Capitolul 3 - Organe de judecată

Articolul 195

Se desființează, pe data infintarii Consiliului zootehnic și sanitar veterinar, comisiunea zootehnica și comisiunea sanitară veterinară, atribuțiunile acestora trecând asupra Consiliului zootehnic și sanitar-veterinar.

Capitolul 3 - Organe de judecată

Articolul 196

În conflictele dintre proprietari sau arendasi și personalul angajat în exploatările agricole, care nu au caracter industrial, nu se aplică legea contractelor de muncă.

Capitolul 3 - Organe de judecată

Articolul 197

Terenurile dobândite în condițiuni legale, dela emigrantii din Dobrogea noua, prin acte de cumpărare voluntare, vor putea fi comasate în condițiunile și după procedura prevăzută la articolul 9 din prezenta lege. Aceste dispoziții nu privesc terenurile colonistilor.

Capitolul 3 - Organe de judecată

Articolul 198

Guvernul este autorizat, ca pe cale de Decret Regal, dat în baza unui jurnal al Consiliului de Miniștri, sa ia măsurile administrative, economice și fiscale necesare pentru organizarea asigurărilor agricole, fie în forma de serviciu public, fie în forma de regie mixtă.

Capitolul 3 - Organe de judecată

Articolul 199

Gospodăriile agricole mici, mijlocii și mari pot fi recunoscute de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, cu avizul Consiliului Superior al Agriculturii, ca gospodării model, dacă posedă inventarul și capitalul necesar. Recunoașterea se face pe specialități: agricultura, crescătorii și ingrasătorii de vite și păsări, viticultura, pomicultura, horticultura, pepiniere etc. O exploatare model poate să cuprindă una sau mai multe din aceste specialități. Produsele acestor gospodării model sînt recunoscute ca produse de calitate. Aceste gospodării model se vor putea bucura de aceleași avantaje acordate prin art. 131, alineatul prim.

Capitolul 3 - Organe de judecată

Articolul 200

Prezenta lege se aplică în tot cuprinsul tarii dela data publicării

- ei)** Pe aceeași dată se abroga: 1. Orice dispozițiuni contrare legii de fața, precum și: 2. Legea pentru comerțul cu semințe de plante de nutret, promulgată prin Inaltul Decret Regal
- nr)** 1.431 și publicată în Monitorul Oficial
- nr)** 89 din 22 Aprilie 1924, cu regulamentul ei de aplicare, publicat prin Inaltul Decret Regal
- nr)** 318 din 28 Ianuarie 1925, publicat în Monitorul Oficial
- nr)** 19 din 3 Martie 1925 și modificat prin Inaltul Decret Regal
- nr)** 3.161 din 3 Noemvrie 1927, publicat în Monitorul Oficial
- nr)** 247 din 6 Noemvrie 1923 și
- nr)** 4.074 din 13 Decemvrie 1930. 3. Legea pentru creșterea, îmbunătățirea și apărarea sănătății animalelor, sancționată prin Inaltul Decret Regal
- nr)** 3.921 din 23 Decemvrie 1925 și publicată în Monitorul Oficial
- nr)** 3 din 3 Ianuarie 1926, cu regulamentul ei de aplicare, aprobat prin Inaltul Decret Regal
- nr)** 1.137 din 19 Martie 1926 și publicat în Monitorul Oficial
- nr)** 70 din 25 Martie 1926, cu excepția art. 11, care rămîne încă în vigoare. 4. Legea pentru regulamentul circulației pământurilor dobândite prin legile de improprietarire, promulgată prin
- nr)** 2.714 din 29 Iulie 1929 și publicat în Monitorul Oficial
- nr)** 183, partea I, din 20 August 1929. 5. Legea pentru oprirea plantarii viilor cu producători direcți, publicată în Monitorul Oficial
- nr)** 141, partea I, din 28 Iunie 1930, împreună cu regulamentul ei de aplicare, publicat în Monitorul Oficial
- nr)** 55, partea I, din 7 Martie 1931. 6. Legea relativă la combaterea filoxerei, publicată în Monitorul Oficial
- nr)** 76 din 7 Iulie 1891, cu modificările publicate în Monitorul Oficial
- nr)** 285 din 28 Martie 1899 și cu regulamentul ei de aplicare, publicat în Monitorul Oficial
- nr)** 111 din 18 August 1899. 7. Legea poliției rurale a Vechiului Regat din 25 Decemvrie 1868. 8. Legea XII-a din 1894, asupra economiei agricole și poliției de camp, aplicată în Banat, Transilvania, Maramures și Crisana. 9. Legea din 16 Iunie 1872, publicată în Reichs Gesetz Blatt
- nr)** 84, privitoare la situațiunea oficială a personalului de paza, pentru paza diverselor ramuri agricole din Bucovina, precum și legea din 5 August 1875, publicată în Landes Gesetz Blatt, privitoare la paza câmpului (Schutz des Feldsgutes) din Bucovina. 10. Regulamentul sancționat prin inaltul decret regal
- nr)** 2.707 din 2 Noemvrie 1933 și publicat în Monitorul Oficial, partea I,
- nr)** 262 din 13 Noemvrie 1933 și
- nr)** 269 din 20 Noemvrie 1933. 11. Legea invoieilor agricole, promulgată prin
- nr)** 4.153 din 23 Decemvrie 1907 și publicată în Monitorul Oficial

nr) 213 din 23 Decembrie 1907, cu modificările ei din 22 Aprilie 1908 și 28 Martie 1909. Toate lichidările neefectuate pînă la publicarea prezentei legi, cu privire la constituirea de pășuni comunale după legea menționată la punctul de față, și aflate înaintea instanțelor judecătorești - la data publicării acestei legi - se vor rezolva conform dispozițiilor din legea invoielilor agricole menționată mai sus, dispozițiuni care mai rămîn în vigoare numai pînă la lichidarea acestor diferende.

Capitolul 3 - Organe de judecată

Articolul 201

Un regulament de aplicare, întocmit de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, va dezvolta și preciza în amănunt dispozițiunile din legea de față. Această lege s'a votat de Adunarea Deputaților în ședința dela 10 Martie, anul 1937 și s'a adoptat cu majoritate de unanimitate de una suta șaptezeci și doua voturi, contra unu. Vicepreședinte,

p) GHIATA. (L.S.A.D.). Secretar, Traian Berberian. Această lege s'a votat de Senat în ședința dela 13 Martie, anul 1937 și s'a adoptat cu unanimitate de una suta cinci voturi. Vicepreședinte,

c) ALIMANESTIANU. (L.S.S.). Secretar, Matei Vasiliu. Promulgăm această lege și ordonăm ca ea să fie investită cu sigiliul Statului și publicată în Monitorul Oficial. Dat în București la 19 Martie 1937. (L.S.St.).
CAROL Ministrul justiției și ad-interim la Ministerul Agriculturii și Domeniilor, V.P. Sassu -----